

เตียงสาที่หายไป

Loss of innocent

T120690

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....120690.....
วัน, เดือน, ปี...22...สิ.ค...2555

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2553 - 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลป
นิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

 กรรมการ กรรมการ
(ศาสตราจารย์เดชา วราฮุน) (รองศาสตราจารย์กัญจนา คำโสภี)

 กรรมการ กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร วิชาชีวะ)

 กรรมการ กรรมการ
(อาจารย์ถนอมนวล เตชะคนึงวงศ์) (อาจารย์พัชรา แก้วทองตาล)

 กรรมการ
(อาจารย์ชนสาร พัฒนสุทธิชกุล)

.....กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร วิชาชีวะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	เด็กสาที่หายไป Loss of Innocent
ชื่อ	นายทรงคุณ จันทร์หิต
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2553-2554
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ

บทคัดย่อ

เด็กในช่วงปฐมวัยเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการด้านบุคลิกภาพมากที่สุด ธรรมชาติของเด็กในวัยนี้เป็ความอยากรู้อยากเห็น มีความสงสัยในสิ่งต่างๆ ชอบถามจนกว่าจะได้คำตอบ เด็กวัยนี้จะแสดงพฤติกรรมต่างๆออกมาให้เห็นจากการเลียนแบบ ไม่ว่าจะเป็พ่อแม่ เพื่อนหรือพฤติกรรมที่ดี ไม่ดีจากสื่อโทรทัศน์ เช่น เด็กดูละครแล้วต้องการจะโตเป็นผู้ใหญ่ จึงมักเรียนแบบท่วงท่า อากัปกิริยาและคำวนภาษาของผู้ใหญ่ แต่เจ้าตัวกลับไม่เข้าใจด้วยซ้ำว่าหมายความว่าอย่างไร จนทำให้คำพูดคำจา ท่วงท่าดูโตเกินวัย และอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กมีความคิดและมุมมองโตเกินวัยนั่นก็คือ การที่เด็กตกเป็นเหยื่อของกรตลาด ของระบบบริ โภคนิยม

ข้าพเจ้ามีความสนใจต่อพฤติกรรมของเด็กในช่วงปฐมวัย ที่มีพฤติกรรมการเลียนแบบที่เป็นพฤติกรรมที่ส่งผลไปถึงการแสดงออกต่างๆ ทั้งที่ดีและไม่ดี ซึ่งไม่เพียงแต่พ่อแม่เท่านั้นที่เป็นต้นแบบของลูก สื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ก็เป็นต้นแบบชั้นดีที่ทำให้เด็กมีพฤติกรรมเรียนแบบ

ดังนั้นการแก้ไขปัญหาก็ได้ผลดีต้องอาศัยความรัก ความเข้าใจ และความตั้งใจของพ่อแม่ แต่การป้องกันปัญหาก่อนเกิดผลย่อมเป็นสิ่งที่ควรจะทำมากกว่า การเข้าใจธรรมชาติของเด็ก ตลอดจนความแตกต่างของสภาพแวดล้อมในการเลี้ยงดู ก็จะสามารถป้องกันปัญหาพฤติกรรมเลียนแบบของเด็กได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและทำซ้ำหรือส่งต่อผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์
คณากร คชาชีวะ ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์
ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา
ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และ
ถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ทรงคุณ จันทรืหิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ.....	3
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	5
ขอบเขตของโครงการ.....	5
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	6
ที่มา.....	6
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวความคิดสร้างสรรค์.....	12
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	13
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง.....	14
กระบวนการสร้างงานภาพพิมพ์.....	25
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	27
วิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	27
การจัดองค์ประกอบภาพ.....	30
บทที่ 5 บทสรุป	38
บรรณานุกรม	39
ภาพผลงานศิลปะ	40
ประวัติผู้เขียน	46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่		หน้า
1.	ภาพที่มาของแรงบันดาลใจ.....	7
2.	ภาพอิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	8
3.	ภาพร่างศิลปนิพนธ์ ชุดที่ 1.....	14
4.	ภาพร่างศิลปนิพนธ์ ชุดที่ 2.....	16
5.	ภาพร่างศิลปนิพนธ์ ชุดที่ 3.....	19
6.	ภาพร่างศิลปนิพนธ์ ชุดที่ 4.....	22
7.	ภาพการวิเคราะห์ที่สกัดหาผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 5.....	27
8.	ภาพการวิเคราะห์ห้วงศิลป์ประกอบศิลป์.....	30
9.	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	41
10.	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	42
11.	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3.....	43
12.	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4.....	44
13.	ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 5.....	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีและวัฒนธรรมทำให้เราไม่มีเวลาที่จะมาหยุดคิดพิจารณากันได้เลย เพราะดูเหมือนว่าผู้ใหญ่ส่วนใหญ่รู้สึกเต็มใจต้อนรับการเปลี่ยนแปลงนี้ ซึ่งเมื่อถึงตอนนี้แล้ว ต่างทราบดีว่าบางแง่มุมบางส่วนของชีวิตที่ทันสมัยนั้น ได้บ่อนทำลายเยาวชนและเด็กในยุคนี้มักอยู่กันแต่ในบ้านหรือห้องนั่งดูโทรทัศน์หรือแชตกันในสังคมออนไลน์ การเล่นเกมกันหน้าจอคอมพิวเตอร์

ปัญหาที่คือ ถึงแม้ว่าวิถีการใช้ชีวิตของเราจะเปลี่ยนไป แต่วิวัฒนาการตามธรรมชาติของสมองคนต้องการเวลานานสำหรับพัฒนาการแต่ละขั้นตอน ดังนั้นเด็ก ๆ ในวันนี้จึงยังคงเป็นเยาวชน เป็นเด็กตัวน้อยๆเหมือนอย่างสมัยก่อนๆ เด็กๆยังคงต้องการเติบโตอย่างเฉลี่ยฉลาด สุขุม และมีสุขภาพดี ซึ่งความจำเป็นพื้นฐานของเด็กยุคนี้แทบจะไม่แตกต่างจากเด็กสมัยก่อนๆเลย

แต่ในปัจจุบัน แนวทางการเลี้ยงดูเด็กได้ส่งผลต่อพัฒนาการของเด็ก แม้ว่าสมองของเด็กสมัยนี้จะสมบูรณ์แบบเพียงใดก็ตาม เด็กก็ยังคงต้องการฝึกพูด ฝึกเดิน และถ้าเด็กคนนั้นไม่ได้ผ่านกระบวนการฝึกฝน สื่อสารและเคลื่อนไหวที่ดีเพียงพอ เด็กก็ไม่มีวันจะพัฒนาได้ตามศักยภาพตามความสามารถที่มี

แต่หากว่ากิจวัตรและกิจกรรมของเด็กคนใดไม่ได้ส่งเสริมพัฒนาการเลย เด็กคนนั้นก็อาจจะเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่ประสบปัญหาต่างๆได้ ดังทฤษฎีของ นิกมัน พรอยด์ นักจิตวิเคราะห์ ที่ให้ความสำคัญของเด็กวัย 5 ปี แรกกว่าเป็นวัยที่สำคัญของชีวิต เขาเชื่อว่าวัยนี้เป็นรากฐานของพัฒนาการด้านบุคลิกภาพและแม่มีอิทธิพลอย่างสูงต่อบุคลิกภาพและสุขภาพจิตของเด็ก และ อิริคสัน นักจิตวิทยา กลุ่มจิตวิเคราะห์ได้ให้ความสำคัญกับเด็กปฐมวัยว่า เป็นวัยที่กำลังเรียนรู้สิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งเป็นสิ่งแปลกใหม่และน่าตื่นเต้น ส่วนบุคลิกภาพจะสามารถพัฒนาได้ดีหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับว่าแต่ละช่วงอายุของเด็ก จะประสบสิ่งที่พึงพอใจตามขั้นพัฒนาต่างๆ ของเด็กแต่ละวัยมากเพียงใด และเด็กจะมีบุคลิกภาพที่ดีเหมาะสมมากเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับ พ่อ แม่ และผู้ใหญ่ที่ให้การเลี้ยงดูด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งในสมัยที่วัฒนธรรมมีการถ่ายโอนอย่างรวดเร็วนี้ ชวนให้เข้าใจได้ว่า เด็กๆก็น่าจะเติบโตได้อย่างรวดเร็วตามไปด้วย แต่เด็กก็ย่อมมีพัฒนาการไปตามขั้นตอนซึ่งไม่สามารถเร่งวัน เร่งคืนให้เติบโตไม่มีใครสามารถเร่งสิ่งมีชีวิตให้เติบโตได้ตั้งใจ โดยเฉพาะมนุษย์ที่มีความสลับซับซ้อน แม้การเติบโตทางร่างกายจะรวดเร็วอย่างเห็นได้ชัด แต่เราไม่สามารถตัดสินว่า เด็กโตแล้ว เพียงแค่ส่วนสูงที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น การเติบโตคือเรื่องของจิตใจที่ไม่สามารถมองเห็นจากภายนอกได้ ดังนั้นสิ่งเดียวที่ชี้วัดว่าเด็กมีวุฒิภาวะหรือไม่ ก็คือการแสดงออกของพฤติกรรมที่ทำให้เราเข้าใจใจพวกเขาได้เช่นกัน

ตัวอย่างเช่น เด็กต้องการโตเป็นผู้ใหญ่ จึงมักเลียนแบบท่าทางและภาษาของผู้ใหญ่ แต่เจ้าตัวกลับไม่เข้าใจด้วยซ้ำว่าหมายความว่าอย่างไร เพราะเด็กๆมักจะเรียนรู้คำปฏิกิริยาและสำนวนภาษาจากผู้ใหญ่ที่อยู่ในจอโทรทัศน์ จึงทำให้คำพูดคำจาและท่าทางดูแก่แดดเกินอายุ ซึ่งเด็กๆกำลังซึมซับลงไปจิตใจโดยผู้ใหญ่อาจไม่ได้เฉลียวใจ และพ่อแม่หลายคนอาจจะรู้สึกชอบด้วยซ้ำที่เด็กๆดูเหมือนว่าจะ “โตเร็ว รู้มาก” กว่าเด็กสมัยก่อนแต่ก็คงเป็นแค่ “ดูเหมือนว่า” เท่านั้น เพราะแท้จริงแล้วเด็กแค่โตแต่ตัวเท่านั้น เพียงพูดจาท่าทางเลียนแบบผู้ใหญ่ เด็กยังไม่ได้เติบโตทางอารมณ์และสังคมเท่ากับที่พวกเขาแสดงออก

ในสังคมที่มีการแข่งขันเพิ่มขึ้นทุกวัน เด็กๆได้รับการผลักดันทางการศึกษาที่เร็วเกินไปและมากเกินไป ในตอนนี้มีเด็กเริ่มเข้าโรงเรียนอายุน้อยลงทุกที ดูเหมือนว่าใครต่อใครก็พากันนิยมชมชอบเด็กที่สามารถ “เรียนได้” กันตั้งแต่หัวเท่ากำปั้น และเรียนได้แบบ “ล้ำหน้า” กว่าเด็กอื่นๆ ถ้าหากว่าสังคมทุ่มเทให้กับพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กเพียงอย่างเดียวโดยไม่คำนึงถึงความพร้อมทางจิตใจ อาจจะกลายเป็นผลเสียในระยะยาวได้

ที่จริงแล้วความพยายามที่จะให้เด็กเร่งเรียนเขียนอ่าน มักจบลงด้วยการเสียน้ำตา ซึ่งในบางกรณีผลเสียอาจจะมิให้เห็นต่อมามากหลายปี เช่น เด็กจะมีพฤติกรรมต่อต้านสังคม และมีปัญหาทางจิตใจในช่วงวัยรุ่น (เช่น ปัญหาเรื่องสุรา ยาเสพติด ซึมเศร้า และหมกมุ่นกับรูปร่างของตัวเองจนเกิดโรคอะนอเร็กเซีย) ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้มักมีสาเหตุมาจากความเครียดที่สะสมมา ตั้งแต่เด็ก

ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กไม่ใช่ว่าพัฒนาการตามวัย แต่เป็นการเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้องแล้วไปเสริมให้พัฒนาการตามวัยกลายเป็นปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสำคัญของโครงการ

เด็กในช่วงอายุ 3-6 ปี หรือในช่วงปฐมวัย เป็นเด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นมีความสงสัยในสิ่งต่างๆ ชอบถามจนกว่าจะได้คำตอบที่ชัดเจน เด็กวัยนี้เริ่มแสดงพฤติกรรมต่างๆออกมาให้เห็น เช่น การเลียนแบบพ่อ แม่ ครู และเพื่อนในวัยเดียวกันซึ่งพ่อแม่ควรเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด

แต่ด้วยความเฟื่องฟูของวัฒนธรรมบริโภคนิยมได้ส่งผลให้เกิดพิษภัยต่อเด็กๆเพราะท่ามกลางโลกของการแข่งขัน พ่อแม่หลายคนมักมุ่งมั่นที่จะเร่งลูกของตัวเองให้ทำทุกอย่างเป็นและทำได้เร็วมากขึ้น พ่อแม่จึงยอมลงทุนไปกับอนาคตของลูก มากกว่าที่จะให้ความสำคัญกับแนวทางการเลี้ยงดูลูก

กล่าวคือ พ่อแม่ที่ร่ำรวยมักจะจ่ายเงินก้อนโตไปกับ โรงเรียนเอกชนที่เก็บค่าเล่าเรียนแพงหูฉี่ และจ่ายเงินไปกับค่าเล่าเรียนพิเศษเพิ่มเติม แต่กลับไม่ค่อยยอมสละเงินและสละเวลาของตนเองให้กับการดูแลลูก ซึ่งบ่อยครั้งพบว่าผู้ที่ดูแลลูกให้พ่อแม่เหล่านี้ กลับกลายเป็นพี่เลี้ยงชาวต่างด้าวที่ไม่มีภูมิความรู้เกี่ยวกับการดูแลเด็กอย่างแท้จริงเลย

ส่วนพ่อแม่ที่ไม่สามารถสู้ค่าเล่าเรียนแพงๆได้ จะมองหาวิธีอื่นๆที่เพิ่มพูนโอกาสการเรียนรู้ให้กับลูก เช่น ซิติ กระตุ้นการเรียนรู้ (ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ผลักดันให้ลูกเป็นเด็กติดจอ) การมุ่งเน้นให้ลูกได้เรียนรู้ด้วยการเสียเงินซื้อซิติสอนลูก อาจกลายเป็นเรื่องทันสมัยตามกระแสสังคม แต่ไม่ว่าจะอย่างไรก็สะท้อนให้เห็นว่า พ่อแม่ไม่ได้เห็นความสำคัญในการปลูกฝังลูกอย่างแท้จริง

สาเหตุที่พ่อแม่ ไม่สามารถดูแลลูกได้อย่างแท้จริง นั้นไม่เพียงชีวิตที่มีแต่การทำงาน และ “ไม่ว่าง” อยู่เสมอ ทำให้เวลาสำหรับครอบครัวน้อยลง นั่นคือพ่อแม่ทุกวันนี้อยู่ในยุคสมัยที่คุ้นชินกับการใช้เครื่องทุ่นแรงเพียงกดปุ่มก็ได้สิ่งที่เราต้องการ โดยไม่ต้องเสียเวลารอให้ยุ่งยาก แม้กระทั่งในชีวิตการทำงาน เรายังคุ้นเคยกับการ “กด” และ “คลิก” ซึ่งเอื้อให้เราทำอะไรได้หลายๆ อย่างพร้อมกัน ตั้งแต่กดโทรศัพท์ เข้าเว็บไซต์ เซ็คอีเมล และการเลี้ยงแบบตัวใครตัวมัน ปล่อยให้เด็กอยู่กับสังคมออนไลน์ หรือ “โลกเสมือนจริง” จนทำให้เกิดเป็นพิษภัยในการดำเนินชีวิตในแง่มุมต่างๆ ตั้งแต่สูญเสียการเล่นที่แท้จริงไปจนถึงนิสัยการกินที่แย่ลงไปเรื่อยๆ การแต่งตัวที่ดูเกินวัย (ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากการดูละคร โฆษณาในโทรทัศน์) และเวลานอนก็น้อยลงลง (เพราะมัวแต่เพลิดเพลินกับหน้าจอจนลืมวันลืมคืน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อเด็กๆดูโทรทัศน์ในห้องส่วนตัว พ่อแม่อาจจะคิดว่าลูกดูรายการสำหรับเด็กอยู่แต่ในความเป็นจริงแล้วพ่อแม่อาจไม่รู้ได้เลยว่าลูกดูรายการอะไรอยู่บ้าง ซึ่งโดยธรรมชาติเด็กมักชอบเปลี่ยนช่องสลับไปตามความอยากรู้อยากเห็น จนกว่าจะพบช่องที่ดูแล้วถูกใจ

นอกจากรายการโทรทัศน์ที่มีฉากที่รุนแรงแล้ว บางรายการยังมีฉากที่แสดงออกทางเพศไม่เหมาะสม ฉากแสดงถึงพฤติกรรมทางสังคมที่สังคมไม่ยอมรับและการใช้ภาษาอย่างเสียมารยาท ทำให้ผู้ชมคุ้นชินกับความรุนแรง คุ้นเคยกับบทเลิฟซีนหรือฉากที่ล่อแหลมทางเพศ คุ้นหูกับคำหยาบคำสบถต่างๆ และสิ่งต่างๆเหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่พ่อแม่ผู้ปกครองควรตระหนักถึงปัญหา เพราะไม่ว่าใครก็คงไม่อยากจะให้ลูกหลานเรียนแบบพฤติกรรมที่ไม่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อที่จะเสนอรูปแบบ อากัปกิริยาและท่าทางของเด็กที่แสดงออกถึงความแก่แดด
2. เพื่อชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาการในวัยเด็กที่ส่งผลถึงอนาคตเมื่อเขาเป็นผู้ใหญ่
3. เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาที่เกิดจากการเลี้ยงดูและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป
4. เพื่อให้ทราบถึงอิทธิพลของผู้ใหญ่ที่เด็กรับเอาเป็นแบบอย่าง ซึ่งเป็นเรื่องที่ยังไม่ถึงวัย เช่น การแต่งตัว กริยาท่าทาง คำพูด ภาษา
5. เพื่อให้พ่อแม่ ผู้ปกครองดูแลเอาใจใส่บุตรหลานให้มีพัฒนาการที่ดีเหมาะสมกับวัย

ขอบเขตของโครงการ

1. ศึกษาพฤติกรรมและพัฒนาการของเด็กในช่วงปฐมวัย เป็นช่วงวัยที่สำคัญมากของชีวิต ซึ่งเป็นรากฐานของการดำเนินบุคลิกภาพและสุขภาพจิต
2. ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของเด็กแต่ละช่วงอายุ ทั้งทาง ร่างกาย จิตใจ สังคม ปัญญา และ ภาษา ที่ได้รับอิทธิพลอย่างรวดเร็วจากสื่อต่างๆ ฯลฯ
3. ศึกษาการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของเทคโนโลยีและวัฒนธรรมที่ทำให้วิถีชีวิตครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปจนทำให้เกิดการปรับตัวอย่างรวดเร็วของเด็ก
4. การสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ในรูปแบบการ์ตูนล้อเลียน กึ่งๆ ภาพโปรสเตอร์
5. สร้างสรรค์งานด้วยเทคนิคภาพพิมพ์กระดาษไหม (Silk screen)
6. มีจำนวนผลงาน 5 ชิ้น

- 6.1 ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร
- 6.2 ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร
- 6.3 ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร
- 6.4 ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร
- 6.5 ขนาด 70 x 100 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ในช่วงประมาณหนึ่งทศวรรษที่ผ่านมา ตลาดสินค้าอิเล็กทรอนิกส์สร้างความบันเทิงเติบโตขึ้นอย่างพุ่งพรวด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อโทรทัศน์และคอมพิวเตอร์ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งในห้องนอนของเด็กๆ ทำให้การตลาดสำหรับสินค้าที่ลือใจเด็กเติบโตขึ้นจนมีเงินสะพัดนับพันล้านดอลลาร์สหรัฐ

เด็กๆ จึงกลายเป็นกลุ่มเป้าหมายทางการตลาดผ่านสื่อต่างๆ ที่ไม่ได้เป็นเพียงแค่โฆษณาทางโทรทัศน์อย่างที่เคยเป็นมาในอดีต แต่กลับกลายเป็นโฆษณา ป๊อป-อัพ ทางอินเทอร์เน็ต เป็นข้อความโฆษณาทางอีเมล SMS ตลอดจนวิธีการอื่นๆ โดยสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ได้โฆษณาผ่านช่องทางในการเรียนรู้ของเด็กๆ ซึ่งก็คือ การได้ลงทำซ้ำและเรียนแบบ

หนึ่งในกลยุทธ์ทางการตลาดซึ่งใช้กันอย่างแพร่หลายเรียกว่า KAGOY (Kids Are Growing Older Younger) หรือ เด็กๆ “โต” เร็วขึ้นเรื่อยๆ ที่อายุยังน้อยลง ซึ่งหมายความว่าเด็กๆ โตเร็วจนเกินวัยหรือพูดเป็นคำไทยง่าย ๆ ว่า “แก่แดดเร็วขึ้นนั่นเอง”

เริ่มตั้งแต่ของเล่นสำเร็จรูป ซึ่งมาทดแทนการเล่นแบบมีของเล่นน้อยชิ้นและใช้จินตนาการในการเล่นจนกลายเป็นของเล่นสำเร็จรูป ที่มีอุปกรณ์เต็มรูปแบบ เช่น ชุดของเล่นที่เลียนแบบของจริงอย่างชุดทำครัวหรือชุดเครื่องแต่งหน้า เป็นต้น

ยุทธวิธีทางการตลาด KAGOY ที่ทำให้รูปแบบตุ๊กตาของเด็กๆ เปลี่ยนแปลงไปจากตุ๊กตาบาร์บี้ที่เปลี่ยนเสื้อผ้า กลายเป็นตุ๊กตาอย่าง Bratz ซึ่งมีรุ่น The Bratz Secret Date Collection เป็นรุ่นที่วางแผนการตลาดโดยมีเป้าหมายที่กลุ่มเด็กอายุ 6 ปี มีการจับคู่ให้ตุ๊กตา Bratz Girl ไปเดทกับตุ๊กตา Bratz Boy โดยมีอุปกรณ์เสริมในชุดเป็นแก้วแชมเปญ 2 ใบ และอุปกรณ์การเดทอื่นๆ

ไม่เพียงเท่านั้นการให้ความสำคัญกับแฟชั่นทำให้เด็ก ใช้จ่ายเงินมากขึ้นตามไปด้วย ทำให้ทุกวันนี้อุตสาหกรรมแฟชั่นสำหรับเด็กทุกวัยกลายเป็นตลาดใหญ่ ด้วยลักษณะการออกแบบที่ดูแล้วแก่แดดมากขึ้น เช่น เด็กผู้หญิงตัวเล็กๆ แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าแบบเซ็กซี่ นอกจากนี้การมุ่งเน้นแฟชั่นยังทำให้เด็กๆ ทุกวันนี้เกิดปัญหาหมกมุ่นกับรูปร่าง และภาพลักษณ์ของตนเองมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และจากที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสสัมผัสเด็กที่อยู่ในช่วงปฐมวัยได้เห็นถึงการแสดงออกที่โตเร็วเกินวัย ทำให้ข้าพเจ้ามีความสนใจ และศึกษาสาเหตุของปัญหาเหล่านี้ ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่ก็เกิดจากการดูแลแบบผิดๆของพ่อแม่ผู้ปกครอง ที่ใช้เงินซื้อเทคโนโลยี และความสะดวกสบายเลี้ยงลูกซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาตามมามากมาย เช่น คุณแม่ที่ซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งตัวเซ็กซี่ๆ ให้กับลูกสาวก่อนวัยรุ่น และปล่อยให้แต่งหน้าแต่งตานั้น เมื่อเด็กเติบโตเป็นวัยรุ่นก็อาจประสบกับปัญหาภัยคุกคามทางเพศ ก็เป็นไปได้

ตุ๊กตา The Bratz Secret Date Collection (รูปบน-ล่าง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับ

ข้าพเจ้าได้อิทธิพลมาจาก โยชิโตโมะ นาระ (Nara) เขาเป็นศิลปินชาวญี่ปุ่น ที่มีชื่อเสียงระดับโลก และทรงอิทธิพลมากที่สุดคนหนึ่งของญี่ปุ่น ในช่วงกระแส Pop Art ในยุค 90's

Yoshitomo Nara

นาระ เกิดในปี ค.ศ.1959 ที่เมืองอิโรซากิ จังหวัดอาโอโมริ ประเทศญี่ปุ่น นาระจบการศึกษาศิลปะในระดับปริญญาตรีและโทที่ Aichi Prefectural University of Fine Arts and Music แล้วบินไปศึกษาศิลปะต่อที่ Kunstakademie Dusseldorf ประเทศเยอรมนี หลังจากนั้นก็กลับมาทำงานศิลปะและอยู่ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

ผลงานของ Nara เป็นรูป 'เด็ก โหด' เพราะถึงเขาจะใช้รูปเด็กมาเป็นสื่อในการแสดงออกทางศิลปะ แต่เด็กแต่ละคนกลับมีบุคลิกขี้ขวน กวนๆ กับสายตาที่จ้องเขม็ง รอยยิ้มแบบเหยียดๆ อารมณ์ที่หม่นเศร้า จนกระทั่งแสดงออกถึงความเคียดแค้น ความกลัวและกังวลแบบผู้ใหญ่ โดยที่เด็กแต่ละคน มักยืนอยู่อย่างโดดเดี่ยว เป็นตัวเอกในภาพๆ เดียว บนพื้นต่างสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Harmless Kitty, 1994

acrylic on canvas, 150 x 140 cm

ทั้งภาพวาดและประติมากรรมของนาระะ จะมีบุคลิกแบบการ์ตูนเล็ก หรือที่ภาษาญี่ปุ่นเรียกว่า 'มังงะ' (manga) รวมถึงสัตว์ โดยเฉพาะสุนัขแทนที่จะคือบอน อ่อนโยน และเป็นมิตร แต่กลับแสดงอารมณ์ในทางตรงข้าม ซึ่งล้วนเป็นแรงบันดาลใจจากความทรงจำในวัยเด็ก เขาก็ักตัวเองออกจากศิลปินร่วมสมัยของญี่ปุ่น ที่ทำงานศิลปะ ในแนวทางเดียวกัน (Cartoon Pop Art) ด้วยการรวมความเป็นญี่ปุ่นกับตะวันตก สร้างผลงานที่ทั้งอารมณ์เข้าชวนความอารมณ์ ให้กับผู้ชมงานของเขา

Fountain of Life, 2001

FRP, 175 diam x 180 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และศิลปินอีกคนที่ให้อิทธิพลกับข้าพเจ้าก็คือ มาร์ค ไรเดน (Mark Ryden)

Mark Ryden

ไรเดน เป็นศิลปินที่อยู่ในยุค 90's มีศิลปิน นักวิจารณ์และนักสะสมงานศิลปะหลายคนให้การยอมรับและสนับสนุนในผลงานของเขา ด้วยเทคนิคและเนื้อหาที่เป็นเอกลักษณ์ทำให้เขาเป็นหนึ่งในผู้นำการเคลื่อนไหวในเวสต์โคสต์

เมื่อแรกเห็นงานของ ไรเดน ดูเหมือนว่าเขาจะสะท้อนความหลงใหลในจิตใต้สำนึกและความทรงจำของเขา อย่างไรก็ตามเขาก็มีวิธีเลือกวัตถุที่เต็มไปด้วยความหมายแฝงทางวัฒนธรรม เขาใช้ความลึกซึ้ง ความมืดมนของชีวิตในช่วงเวลาที่เลวร้ายที่สุดของชีวิต เช่นหลังการหย่า ทำให้เขาเกิดความปวดร้าวข้างใน ทำให้เขานึกถึงเลือด

เลือดเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก ขณะที่เนื้อหนึ่งคือที่กักเก็บวิญญาณมีชีวิตของเราไว้ในโลกแห่งวัตถุ เลือดก็หล่อเลี้ยงเนื้อหนังของเราให้มีชีวิต เลือดคือพลังงานชีวิตในรูปแบบของเหลว เมื่อเลือดไหลออกมาจากร่างกายเท่ากับเป็นสัญญาณเตือน ที่บอกว่าชีวิตกำลังลื่นไหลออกจากร่าง ทำให้น่าตระหนก และทำให้สีแดงเป็นสีที่ทรงพลังมาก และเกิดเป็นคอลเล็กชัน Blood

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The Cloven Bunny, 2003
Oil on Panel, Painting Size: 4.25" x 3.5"

นอกจากผลงานที่ดูซีเรียสแล้ว ไรเคน ยังมีผลงานที่เรามองเขาก็คำว่า “ เพราะโลกของเรามีความเจ็บปวดอยู่ก็จริงแต่ก็มีด้านอื่นๆด้วย มีความงามซ่อนเร้นอยู่ในกล่องของเล่นกระจอกๆ”

The Ecstasy of Cecelia, 1998

Oil on Canvas, 26" x 31"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไรเดน ทำงานจนได้จัดแสดงงานในพิพิธภัณฑ์และหอศิลป์ทั่วโลก เขาได้รับ BFA ในปี 1987 จากศูนย์ศิลปะวิทยาลัยการออกแบบในพาซาดีน่าปัจจุบัน เขาอาศัยและทำงานใน Los Angeles อย่างมีความสุขท่ามกลางคอลเล็กชันของเขาที่มีทั้ง เครื่องประดับเล็กๆ รูปปั้น โครงกระดูก ของเล่น โบราณ หนังสือ และภาพวาดของเขา

แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้ามีความสนใจ ต่อพฤติกรรมของเด็กไทยช่วงปฐมวัยในปัจจุบัน ถ้ามองย้อนกลับไปในอดีตจะพบว่าพ่อแม่ในกลุ่มชนชั้นกลางถึงล่างต่างคาดหวังในอนาคตของลูก การศึกษาที่ดี สภาพแวดล้อมที่ดี ลักษณะบุคลิกภาพที่ดี เชื่อว่าจะนำพาไปสู่อาชีพที่ดี และมีความร่ำรวยเป็นปลายทางซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการเติมเต็มบางสิ่งบางอย่างของพ่อแม่ ทั้งนี้เด็กยังมีแรงกระตุ้นจากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละครทีวี โฆษณา อินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นต้นแบบชั้นดีที่มีผลต่อการสร้างพฤติกรรมใหม่และลบภาพความเคียดแค้นของเด็กๆ ไปจนหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

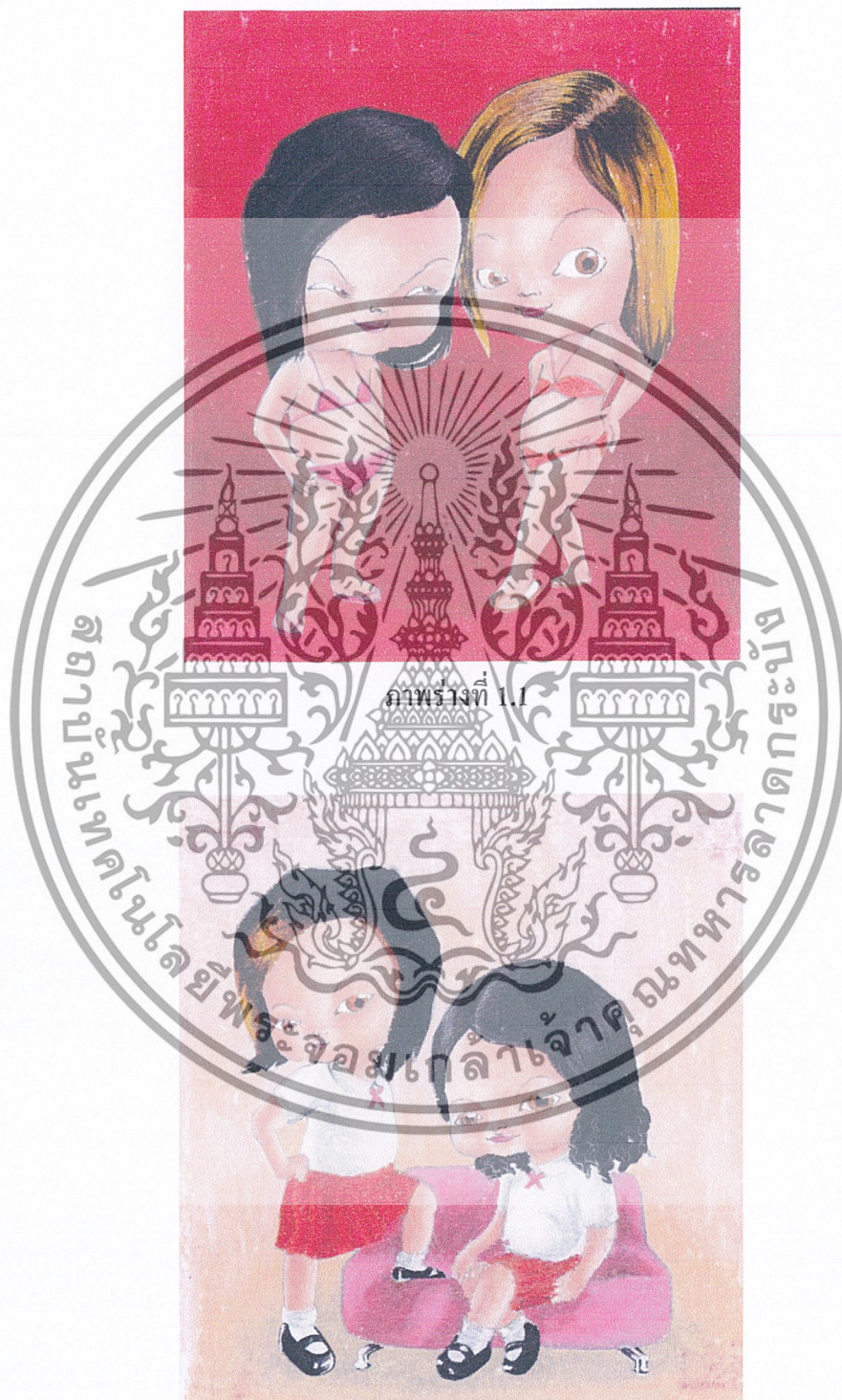
วิธีดำเนินการและสร้างสรรค์

การดำเนินงานเพื่อกาสร้างสรรค์ผลงานในชุดศิลปนิพนธ์ ที่เกี่ยวกับเด็กที่โตเกินวัยนั้น ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ภาพร่าง ซึ่งแสดงถึงเนื้อหาแนวความคิด จินตนาการจากภาพเด็กที่มีลักษณะที่โตเกินวัยที่ข้าพเจ้าได้พบเห็นมา ตามโรงเรียนอนุบาลต่างๆ รวมไปถึงนักแสดงเด็กในสื่อต่างๆที่ข้าพเจ้าคิดว่าความกล้าแสดงออก กับการโตเกินวัยมันมีเพียงเส้นบางๆกันอยู่ จึงได้นำเสนอเรื่องราวของสาเหตุที่ทำให้เด็กเหล่านี้มีลักษณะที่โตเกินวัย และเมื่อข้าพเจ้าได้ศึกษาเรื่องราวเหล่านี้อย่างจริงจัง จึงเป็นแรงบัลดาลใจให้เกิดผลงานชุดนี้ ด้วยรูปแบบและเนื้อหาซึ่งข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผ่านทางภาพพิมพ์ ตะแกรงไหม ทำให้ต้องมีการวางแผนงานก่อนที่จะเริ่มปฏิบัติจริง

การสร้างสรรค์งานศิลปะ เป็นสิ่งแสดงถึงผลกระทบในทั้งผู้สร้างสรรค์และผู้ดู อย่างน้อยที่สุดก็เป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดความคิด ความรู้สึก จินตนาการ ในระดับหนึ่งช่วยส่งเสริมให้เกิดความตระหนักถึงการดูแลเด็ก ให้มีการเจริญเติบโตและพัฒนาการที่สมวัย วิธีการดำเนินงานทางศิลปะถือเป็นส่วนประกอบสำคัญอย่างหนึ่ง มีวิธีการนำเสนอที่แตกต่างกัน ทั้งเนื้อหา เรื่องราว รูปแบบของผลงาน รวมทั้งเทคนิคและวัสดุที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างที่ 1.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

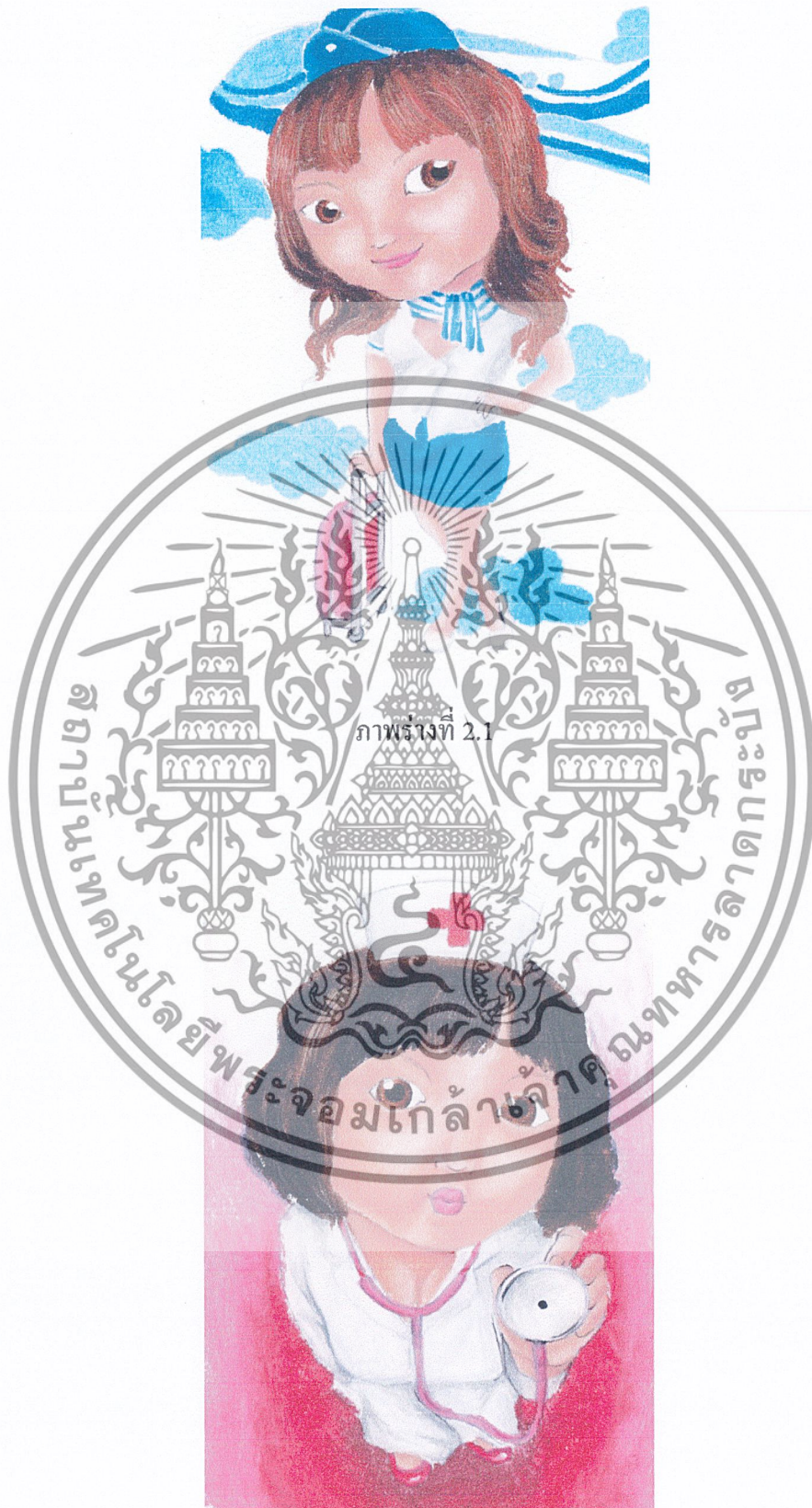
ภาพร่างที่ 1.3

ในผลงานชุดแรกนี้ข้าพเจ้ามีความตั้งใจที่จะวิพากษ์ถึงพฤติกรรมของเด็กๆ ที่นับวันจะเลวร้ายลงเรื่อยๆ ความบริสุทธิ์ไร้เดียงสาเริ่มหายไป ข้าพเจ้าจึงนำเด็กซึ่งอยู่ในช่วงประมาณ 4 – 6 ปี หรือช่วงประมาณอนุบาลมาสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งเด็กในวัยนี้จะซึบซับสิ่งต่างๆ ที่หลังไหลเข้ามาจากสื่อต่างๆ สิ่งแวดล้อม และการเลี้ยงดูซึ่งทั้งหมดเป็นอิทธิพลที่เด็กได้จากผู้ใหญ่ และสะท้อนออกมาอย่างโจ่งแจ้งเห็นได้ชัด จนบางครั้งก็ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกหมั่นไส้ในพฤติกรรมที่เกินพอดี

ข้าพเจ้าจึงสร้างภาพเด็กที่มีริษะโต ตัวเล็ก ทาปาก ทำให้ดูแก่แดด และแววตาที่ไม่มี ความบริสุทธิ์ไร้เดียงสากลับมีแววตาที่ดูเจ้าเล่ห์เกินเด็ก ซึ่งในภาพร่างที่ 1 นี้ ประสบปัญหาหลายอย่าง เช่น หน้าตาของเด็กที่ดูเป็นผู้ใหญ่เกินไป รูปร่างและสัดส่วนที่ยังดูเป็นผู้ใหญ่ และพื้นหลังที่รบกวนงาน

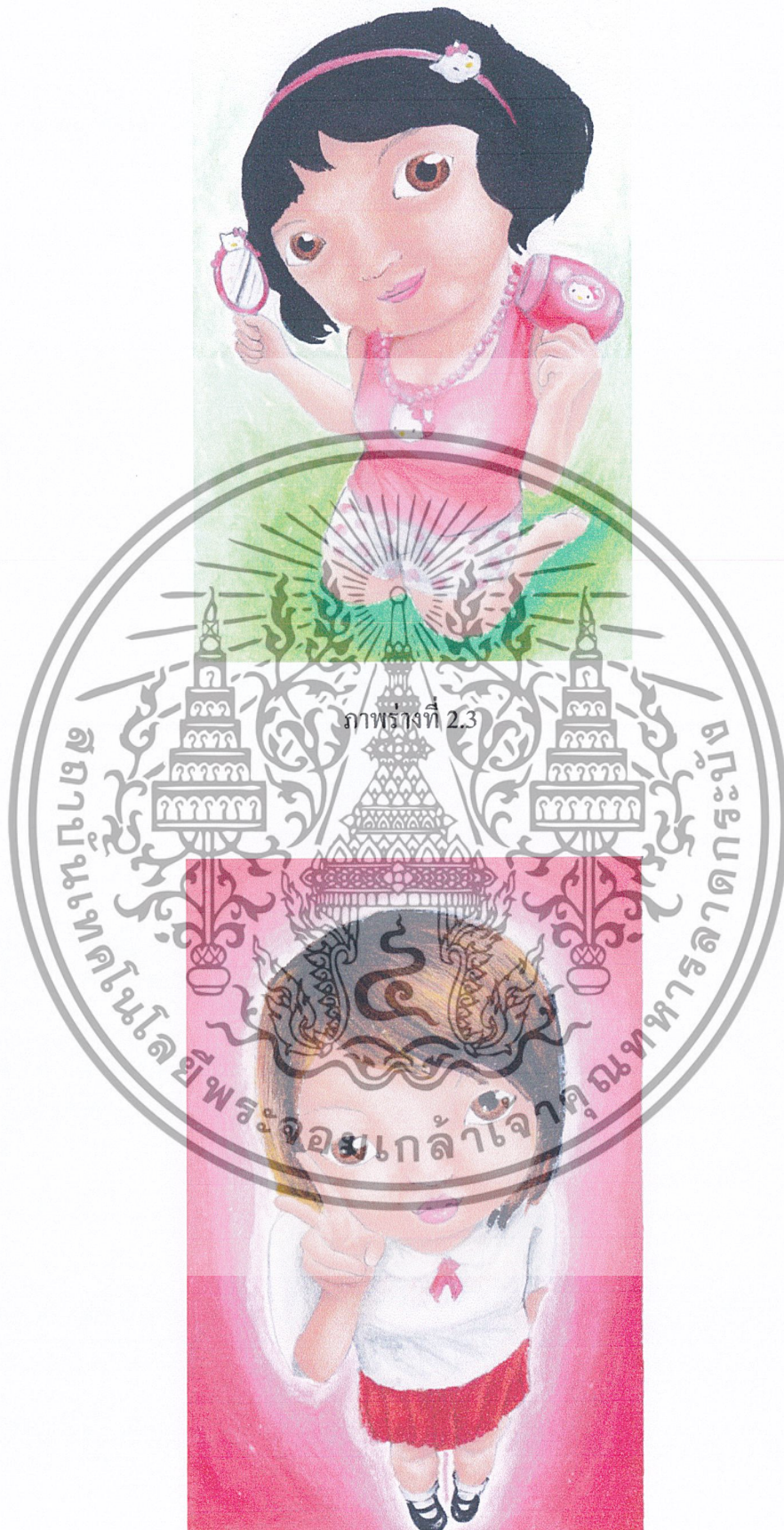
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างที่ 2.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 2.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาหรือทำซ้ำอย่างอื่นถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

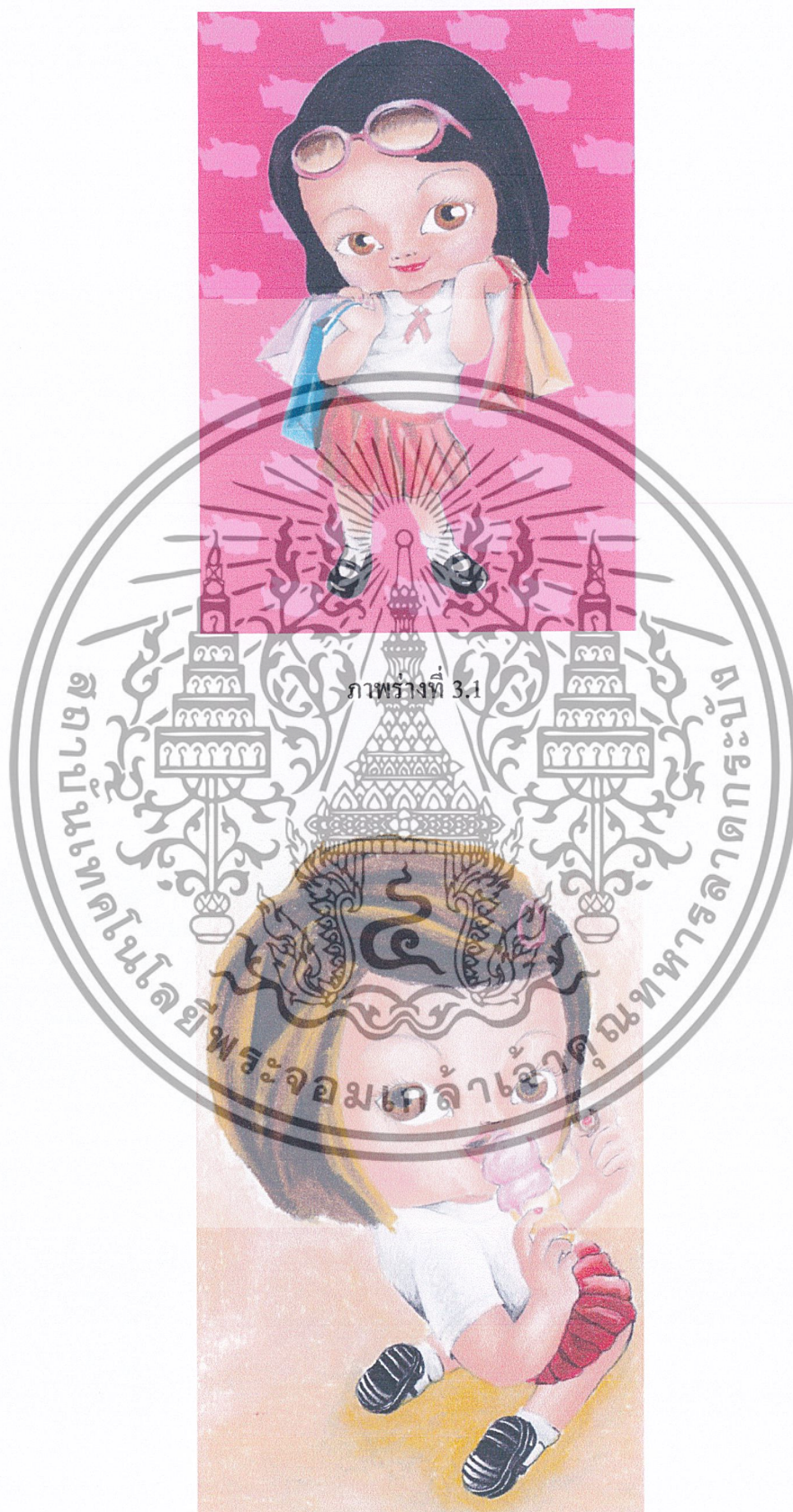
ภาพร่างที่ 2.5

ภาพร่างชุดที่ 2 นี้ ข้าพเจ้าได้ปรับปรุงแก้ไขปัญหาจากภาพร่างชุดที่ 1 ทำให้ภาพร่างชุดที่ 2 นี้ เหลือตัวละครหลักเพียงตัวเดียว เพื่อให้เกิดความโดดเด่นเพียงจุดเดียว วาดหน้าตาให้ตาโตๆ คอ สดใส น่ารัก แต่ก็ยังคงความโดดเด่นด้วยตัวอักษรที่ต่างออกไป เช่น ชุดนอนคลุมหมอบ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน เพื่อเพิ่มหน้าอกให้ดูเกินวัยขึ้นอีก และภาพก็ให้ชื่อของเล่น ที่แสดงถึงการตกเป็นเหยื่อทางการตลาดของผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นของเล่นที่ไม่ได้ช่วยเรื่องพัฒนาการในด้านใดๆ เลย มีแต่ทำให้โตเกินวัยมากขึ้น และยังใช้มุมมองนกมอง (Bird eye view) ช่วยให้เห็นมิติ ทำให้เกิดความน่าสนใจซึ่งภาพมุมมองนี้ เป็นการถ่ายภาพนิ่งที่นิยมกันในหมู่วัยรุ่นไทย หรือเรียกอีกอย่างว่า “ มุมแอบเบ๊ว ” (การทำหน้าให้ดูน่ารักเกินวัยของตนเอง) ซึ่งหากให้เด็กๆ ทำคงดูน่าหมั่นไส้ น่าดู

ในภาพร่างชุดที่ 2 นี้ ก็ยังมีปัญหาอยู่ที่สัดส่วนทั้งหมดของ หน้า ตา และรูปร่าง ที่ยังคงเป็นผู้ใหญ่อยู่ ยังดูแล้วรู้สึกว่าจะไม่เป็นเด็ก แล้วชุดที่เป็นอาชีพต่างๆ ก็อาจทำให้หลุดประเด็นไปจากเรื่องที่ต้องการจะสื่อ ปัญหาพื้นหลัง (Back ground) ที่คลุมเครือไม่บอกเรื่องราวที่จะมาช่วยเน้นในรูปทรง ประชานโดดเด่น ซึ่งจะทำการแก้ไขต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างที่ 3.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 3.3

ภาพร่างที่ 3.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 3.5

จากภาพร่างทั้ง 2 ชุด ที่ส่งมาข้าพเจ้าคิดว่าเด็กที่สวมใส่ชุดนักเรียน แล้วแสดงท่าทางหรือพฤติกรรมที่เกินเด็ก จะสื่อให้เห็นถึงการโตเกินวัยได้ดีกว่า เพราะชุดนักเรียนแสดงเป็นสถานะของเด็กอนุบาลได้ชัดเจน แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่เกินขอบเขตของการเป็นนักเรียนอนุบาล

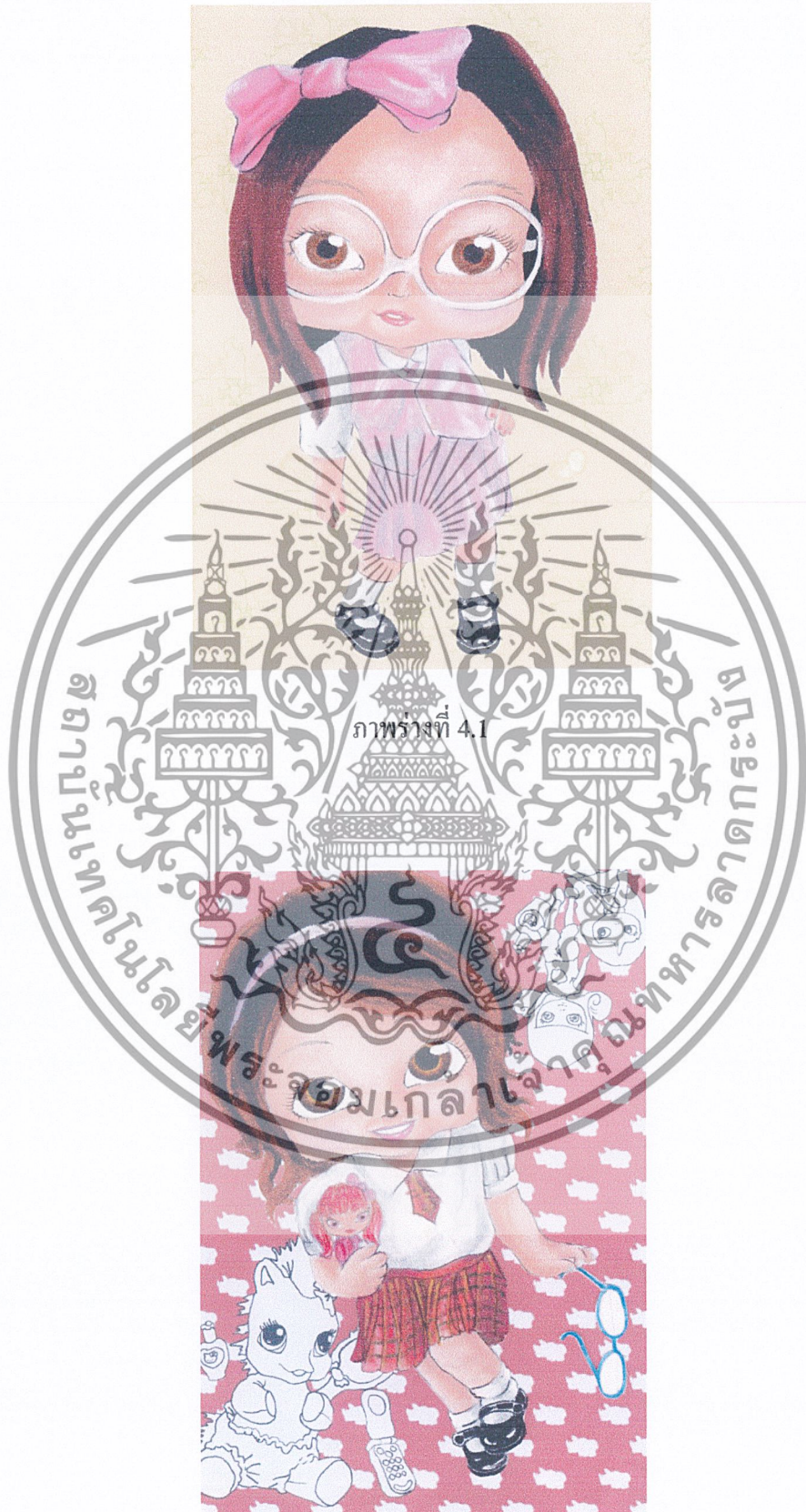
ข้าพเจ้าจึงนำชุดนักเรียนอนุบาลในภาพร่างชุดที่ 3 นี้ ในเรื่องสัดส่วนของหน้าตา ก็จัดวางโครงหน้าให้เป็นเด็ก โดยเพิ่มหน้าผากให้กว้างวาดตา จมูก ปาก ทนเล็บ บางภาพก็มีเครื่องประดับเหมือนผู้ใหญ่ มีการโพสท่าที่ดูเหมือนผู้ใหญ่ ที่เลียนแบบมาจากสื่อต่างๆ เช่น นิตยสารแฟชั่น ภาพยนตร์ โฆษณา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเด็กเลียนแบบพฤติกรรมจากสิ่งต่างๆ รอบตัวเรา โดยที่ไม่รู้ว่าอะไรควรหรือไม่ควร ดังนั้นพ่อ แม่ ผู้ปกครองควรให้การดูแลเด็กๆ อย่างใกล้ชิด

และพื้นที่หลังที่โล่งจนเกินไป ข้าพเจ้าก็ได้นำรูปร่าง ลวดลาย ที่ดูสดใสมีความเป็น ป๊อป(Pop) เข้ากับความเป็นเด็ก แต่ถ้าให้ลวดลายให้ชัดเจนแล้ว จะเป็นรูปทรงคุณ และลวดลายที่ใช้รูปทรงของเรดเป็นหลัก เพราะ “เรด” เป็นคำที่ใช้ว่า ผู้หญิงที่มีจริตงาม ซึ่งเข้ากันกับเด็กผู้หญิงในงานของข้าพเจ้า

ภาพร่างชุดที่ 3 นี้ ภาพร่างชิ้นที่ 3.1 และ 3.4 ได้คัดเลือกมาขยายเป็นงานจริง แต่ก็ยังมีจุดที่ต้องปรับปรุงในภาพร่างชุดต่อไป ตรงที่ความสอดคล้องกันของ รูปร่าง สีของพื้นหลังกับตัวเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างที่ 4.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 4.3

ภาพร่างที่ 4.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ 4.5

ภาพร่างชุดที่ 4 นี้ ข้าพเจ้าได้เพิ่ม รูปแบบของชุดนักเรียนอนุบาลให้หลากหลายขึ้น และได้ปรับพื้นหลังกับรูปทรง โดยการใส่สีคู่ตรงข้ามบ้าง สีที่อยู่ในโทนเดียวกันบ้าง ทำให้เกิดความสอดคล้องระหว่างรูปทรงและพื้นหลัง

จากภาพร่างชุดที่ 1 ถึงภาพร่างชุดที่ 4 จะเห็นถึงพัฒนาการของผลงานที่มีการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงไปในแนวทางที่ดีขึ้นเรื่อยๆ และในภาพร่างชุดที่ 4 นี้ จะแสดงออกถึงเรื่องราวที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อออกมาได้ชัดเจนที่สุด เพราะได้ศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ และมีการปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติมในเรื่องของรูปแบบ การจัดวาง พื้นหลังจุดเด่น จนเกิดความลงตัวในผลงาน ส่วนในเรื่องของการสื่อที่แสดงถึงความโดดเด่น ก็ทำออกมาได้ค่อนข้างสมบูรณ์จนใครหลายๆ คนเกิดรู้สึกหมั่นไส้ เด็กในผลงานของข้าพเจ้า

ในภาพร่างชุดที่ 4 นี้ ภาพร่างชิ้นที่ 4.1 , 4.4 และ 4.5 ได้ถูกคัดเลือก มาขยายเป็นงานจริง ส่วนในเรื่องของอนาคตก็คาดหวังว่า จะพัฒนางานต่อไปอีก ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหา รูปทรงหรือท่าทางต่างๆ ก็จะทำให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างงาน

ผลงานของข้าพเจ้า สร้างด้วยกระบวนการทางภาพพิมพ์ เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) เพราะเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหมสามารถใช้สีได้มากกว่าเทคนิคภาพพิมพ์อื่นๆ และโดยทั่วไปแล้วภาพพิมพ์ตะแกรงไหมจะมีลักษณะที่เป็นระนาบแข็งๆ ข้าพเจ้าจึงคิดที่จะลดความแข็งของเทคนิคนี้ โดยการเขียนไขที่ละชั้น ทีละชั้น จนเกิดความกลมคู่มั่น แข็ง หากมองโดยผิวเผินแล้วอาจมองเป็นงานจิตรกรรม และนี่ก็คือความพิเศษของเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหมของข้าพเจ้า

เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหมมีขั้นตอนในการทำงาน และกระบวนการสร้างแม่พิมพ์ รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการเขียนแบบ

1.1 นำแบบภาพร่างมาขยายตามขนาดที่ต้องการ

1.2 เมื่อได้ภาพร่างในขนาดจริงแล้ว นำแผ่นพลาสติกใส มาลอกแบบเขียนด้วยหมึกเขื่อน้ำมันสีดำ เขียนให้คำสนิท ลอกออกมาเป็นแผ่นใหญ่ๆ 1 แผ่นต่อ 1 สีโทน จนครบทุกแผ่น

2. ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์ (บล็อกสกรีน)

2.1 เตรียมบล็อกสกรีน ทิ้งการล้างให้สะอาด ฝึ่งให้แห้ง

2.2 เตรียมกาวอัดสีฟ้า 1 กิโลกรัม ผสมน้ำยาไวแสง ½ ชวด (อัตราส่วน 5:1 กาว 5 ส่วน ไวแสง 1 ส่วน)

2.3 เทกาวอัดลงบนรางปาดกาวอัดพอประมาณ แล้วปาดกาวอัดทั้งสองด้าน ทิ้งไว้ประมาณ 15 นาที แล้วนำกาวอัดมาปาดซ้ำอีกครั้ง (การปาดกาวอัดซ้ำเป็นครั้งที่สอง จะทำให้เมื่อล้างกาวอัดออกแล้ว จะไม่เกิดฟองอากาศหรือตามด ซึ่งอาจทำให้งานไม่สมบูรณ์ได้) นำบล็อกสกรีนมาฝึ่งพัฒลมไว้ให้แห้ง ประมาณ 45 – 60 นาที (ในขั้นตอน 2.3 นี้ ควรกระทำในห้องมืด)

2.4 หลังจากบล็อกสกรีนแห้งเรียบร้อยแล้ว นำแบบลอกแผ่นที่เขียนไว้แล้ว มาวางพร้อมนำบล็อกสกรีนมาวางทับบนแบบ จัดวางให้เหมาะสมกับแบบ แล้วตรวจเช็คให้เรียบร้อยว่ามีสิ่งของอะไรติดอยู่หรือไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 เริ่มเปิดเครื่องดูดอากาศรอสักครู่ เปิดท่อระบายอากาศออก

2.6 ตั้งเวลาเครื่องฉายแสงไว้ที่ 180 วินาที แล้วเปิดเครื่องฉายแสง

2.7 เมื่อครบเวลาเครื่องจะตัดไฟไปเอง แล้วนำบล็อกลูกสกรีนออกจากเครื่องฉาย นำมาฉีดน้ำ เพื่อให้กาวอัดหลุดออก

2.8 นำบล็อกลูกสกรีนมาฝั่ง พัดลมให้แห้ง นำน้ำยาเคลือบบล็อกลูกสกรีน (Patly) เทใส่ฟองน้ำแล้ว นำมาเช็ดบบล็อกลูกสกรีนทั้งสองด้าน Patly จะช่วยให้บล็อกลูกสกรีนทนต่อการเช็ดล้างมากขึ้น ฝั่งไว้ให้แห้ง

2.9 นำเทปกาว พีวีซี มาติดขอบบล็อกลูกสกรีนกับกระดาษ เพื่อไม่ให้สีเลอะในจุดที่ต้องการและ หากยังมีฟองอากาศ หรือตามรอย ก็นำกาวอัดที่ผสมแล้วมาอุด

3. ขั้นตอนการพิมพ์

3.1 วัดและกำหนดจุดที่จะวางกระดาษ แล้วนำกระดาษมาวางในตำแหน่งที่ถูกต้อง

3.2 วัดและกำหนดจุดขอบบล็อกลูกสกรีนกับกระดาษ แล้ววางบล็อกในตำแหน่งที่ถูกต้อง

3.3 ควรหนุนบล็อกให้สูงกว่ากระดาษประมาณ 2-3 เซนติเมตร เพื่อช่วยให้ผ้าติดตัวกลับ เมื่อ ปาดสีแล้ว ซึ่งถ้าหากหนุนน้อยเกินไปอาจทำให้งานเหมือนสีในส่วนที่ไม่ต้องการได้ แต่ถ้ามากเกินไปก็จะทำให้งานไม่คมชัด

3.4 เทสีพอประมาณ ใ้เหนือขอบงานแล้วให้สีเกิดจากไม้ยาง ปาดสีผ่านไปได้อย่างสะดวกไม่ ติดขัด เริ่มจากสีอ่อนก่อน

3.5 เมื่อปาดเสร็จ ก็นำผ้าชุบน้ำมาเช็ดสีออกโดยทันที

3.6 ฝั่งบล็อกให้แห้ง แล้วใช้ดินสอไขมาเขียนบนบล็อกลูกสกรีนในตำแหน่งของสีอ่อนที่เราสกรีนไปแล้ว วางบล็อกในตำแหน่งเดิมแล้วเทสีเพิ่มขึ้น แล้วปฏิบัติตามข้อ 3.4 และ 3.5 ตามลำดับ พอ บล็อกแห้ง ก็นำดินสอไขมาเขียนให้น้ำหนักสีต่อไป ทำซ้ำประมาณ 4-9 น้ำหนัก จะเห็นถึงความ เป็นมวล และน้ำหนักสีที่กลมกลืนไม่แข็งเหมือนงานสกรีนทั่วไป ทำจนครบทุกเพลน เป็นอันเสร็จการพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานในศิลปนิพนธ์ โครงการ “เตียงสาที่หายไป” นี้ แต่ละชิ้นนั้นมีความแตกต่างกันในแต่ละรายละเอียด ซึ่งได้ปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสิ่งที่ต้องการที่จะสื่อออกมาในแต่ละชิ้นงาน เพื่อให้เกิดมีความคล้อยตามของอารมณ์ ความรู้สึกในงาน ข้าพเจ้าขอยกย่องผลงานชิ้นที่ 5 มาวิเคราะห์การสร้างสรรค์ทัศนธาตุ และการแทนค่าความหมายตลอดจนการวิเคราะห์การวางองค์ประกอบ ดังนี้

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุในงานศิลปะมีความสำคัญมากไม่ว่าจะเป็นรูปทรง พื้นผิว สี และน้ำหนัก เพื่อใช้ในการแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ชิ้นงานศิลปะนั้นๆ อีกทั้งยังเป็นส่วนช่วยขยายความหมายภายในงานศิลปะ เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาและเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น ดังนี้

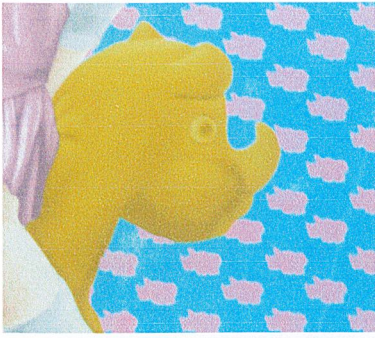
ผลงานชิ้นที่ 5 รูปทรง (Forms)

ก. รูปทรงของเด็กที่อยู่ในห่วงปฐมวัยหรืออนุบาล ที่มีลักษณะที่โดดเด่นช่วยนำมาคิดแปลงให้เกิดความเป็นเฉพาะตัว รูปทรงของเด็กเป็นรูปทรงหลักที่มีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชุด “เตียงสาที่หายไป” นี้ และในผลงานแต่ละชิ้น ได้ถูกเปลี่ยนแปลงทำทางอิริยาบถ ไปให้แตกต่างกัน ซึ่งมีเรื่องราวที่สอดคล้องกับแนวความคิด

ถ้ารับงานชิ้นที่ 5 นี้ โครงสร้างของเด็กมีลักษณะ ศีรษะโต ตัวเล็ก ให้คุณเป็นการ์ตูน คุณน่ารัก ตาโต ทำหน้า แอ็บแบ๊ว ซึ่งคุณภูมิใจในสิ่งที่ตนทำ โดยที่ไม่รู้เลยว่าสิ่งที่กำลังทำนั้นเรียกว่า “โตเกินวัย” แต่งหน้าแต่งตาทำกิริยาท่าทางที่แก่เกินวัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. รูปทรงของตุ๊กตารูปแรดและลายพื้นหลังรูปแรด เพราะคำว่า “แรด” เป็นคำที่ใช้ว่าผู้หญิงที่มีจริตมากเกินไป มากๆ ซึ่งนำแรดมาเป็นอุปมา อุปมัยในเชิงสัญลักษณ์

ผลงานชิ้นที่ 5 ลักษณะผิว (Textures)

ก. ผิวเด็ก เป็นลักษณะของผิวเด็กที่มีมวลให้ความรู้สึกกลม เรียบเนียน และเป็นการแบ่งแยกพื้นผิวต่างๆ ออกจากกัน ด้วยการเขียนไขลงบนบดสีกรีนให้เหมือนจริงมากที่สุด

ข. ชุดอนุบาล เป็นลักษณะพื้นผิวของผ้า ซึ่งในแต่ละจุด ลักษณะของผ้าก็จะแตกต่างกันไป เช่น เสื้อที่มีรอยยับ และ กระโปรงมีก๊อปปี้ ให้ความรู้สึกที่เหมือนผ้าจริง

ค. ตุ๊กตารูปแรด เป็นลักษณะพื้นผิวของยางที่มีความมัน มีความกลมมด และมีรอยยุบลงไป จากการที่เด็กนั่งทับตุ๊กตารูปแรดจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 5 สี (Colour)

ก. สีเป็นองค์ประกอบหลักในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชิ้นนี้ สร้างความสะอาดตาและน่าสนใจ ความแตกต่างของระดับอ่อนแก่ของสี ทำให้เกิดมิติ ความขัดแย้งกันของสีทำให้อุสหนักสนานไม่น่าเบื่อ

ในงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าจะเน้นเอาสีที่ตรงข้ามกัน นำมาจัดให้อยู่ด้วยกัน โดยหลักจะใช้คู่สี ชมพู ฟ้ำ และเหลือง ที่เป็นสีคู่ตรงข้ามกัน เนื่องจากเป็นสีคู่ตรงข้ามกันจึงทำให้เด็กดูแรงโดดเด่น สื่อให้เห็นถึงความสดใสของเด็ก และในส่วนของพื้นหลังใช้สีฟ้า ชมพู ที่ตัดกันทำให้เกิดความน่าสนใจมากขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 5 น้าหนัก (Volume)

ก. น้าหนักเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความสมบูรณ์ของผลงานร่วมกับทัศนธาตุอื่นๆ น้าหนักในงานของข้าพเจ้านั้น จะเป็นการกำหนดแสง ที่เหมือนกับถ่ายภาพในสตูดิโอ คือ แสงจะไม่มาจากทางเดียว ทำให้เด็กเด่นมากขึ้น ซึ่งจะสื่อถึงความน่ารัก เต็มของเด็ทที่เกิดจากสิ่งปรุงแต่งอื่นๆ ทำให้ความสดใสหายไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ

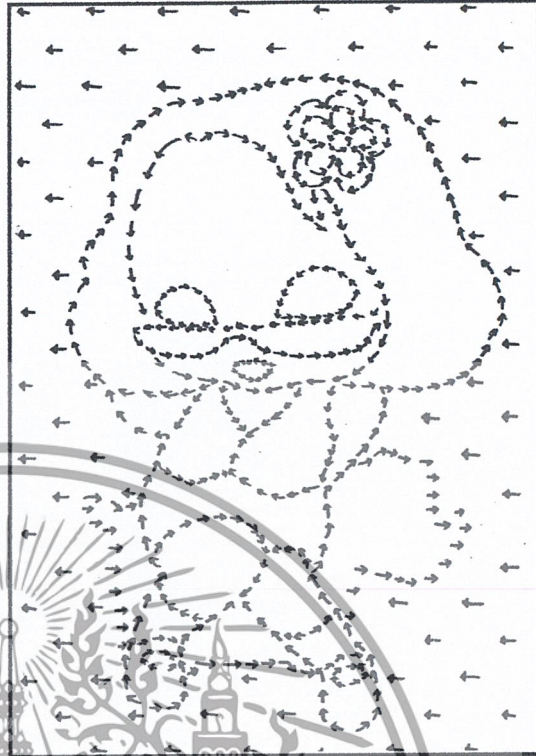
องค์ประกอบศิลป์ ถือได้ว่า มีบทบาทสำคัญยิ่งในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และสามารถนำมาใช้เป็นหลักปฏิบัติ เพื่อสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะที่ก่อให้เกิดความกลมกลืน รวมทั้งสร้างความสมบูรณ์ ให้เกิดขึ้นภายในผลงานทางศิลปะ

ผลงานศิลปะในโครงการ “เตียงสาที่หายไป” มีทั้งหมด 5 ชั้น ชั้นที่ข้าพเจ้าได้ยกมา เพื่อเป็นตัวอย่างในการวิเคราะห์องค์ประกอบภาพตามหัวข้อต่างๆ คือผลงานชั้นที่ 5 เพื่อให้เข้าใจเรื่องราวภายในงานรวมถึงเนื้อหาต่างๆ ที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อ โดยสามารถวิเคราะห์ได้ตามหัวข้อต่างๆ ดังนี้

ภาพผลงานชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

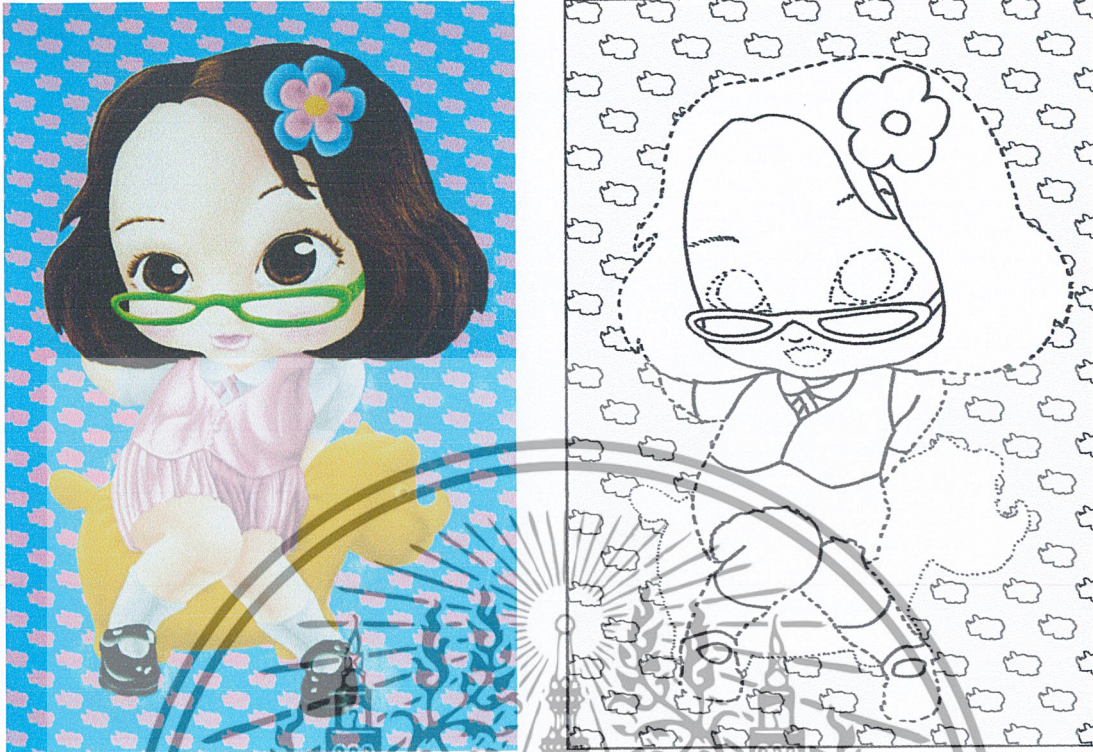
ความกลมกลืน

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนเกิดจากรูปทรง สี น้ำหนัก บรรยากาศ ฯลฯ การรวมกันของหน่วยย่อย ซึ่งเป็นหน่วยเล็กๆ ที่มีมากกว่าหนึ่งหน่วยให้ความสัมพันธ์กัน

ในงานของข้าพเจ้ามีความกลมกลืน ที่เกิดจากรายละเอียดของภาพ โครงสร้างของสี และทิศทางการเคลื่อนไหวของรูปทรง ความกลมกลืนที่ได้จากความต่างของทิศทางการเคลื่อนไหวของรูปทรงของผลงาน ดูได้จากลูกศร พื้นหลัง ลายเรดซีไปทบซ้ายมือ และลูกศรของตุ๊กตาทองที่ชี้ไปทางขวามือ ตัดกันที่จุดกึ่งกลางของผลงาน ที่เป็นรูปทรง เด็กชี้ขึ้นไปด้านบน ทำให้เด็กดูโดดเด่นขึ้น ซึ่งเป็นความกลมกลืนที่เกิดจากสิ่งต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความหลากหลาย

2. ความหลากหลาย (Variety)

นอกจากความสมบูรณ์ในองค์ประกอบศิลป์ของงานศิลปะ แล้วความหลากหลายในงานก็เป็นสิ่งสำคัญในการดึงดูดความสนใจแก่ผู้ชม ซึ่งความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้านั้นเกิดจากรูปทรง ของเด็ก ตุ๊กตายาง และรูปทรงของพื้นหลังที่มีความแตกต่างเป็นอย่างมาก และผลงานในภาพก็ยังมีกรเลือกใช้สีมากมายหลายสี เพื่อให้ความสนุก สดใส ไม่น่าเบื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

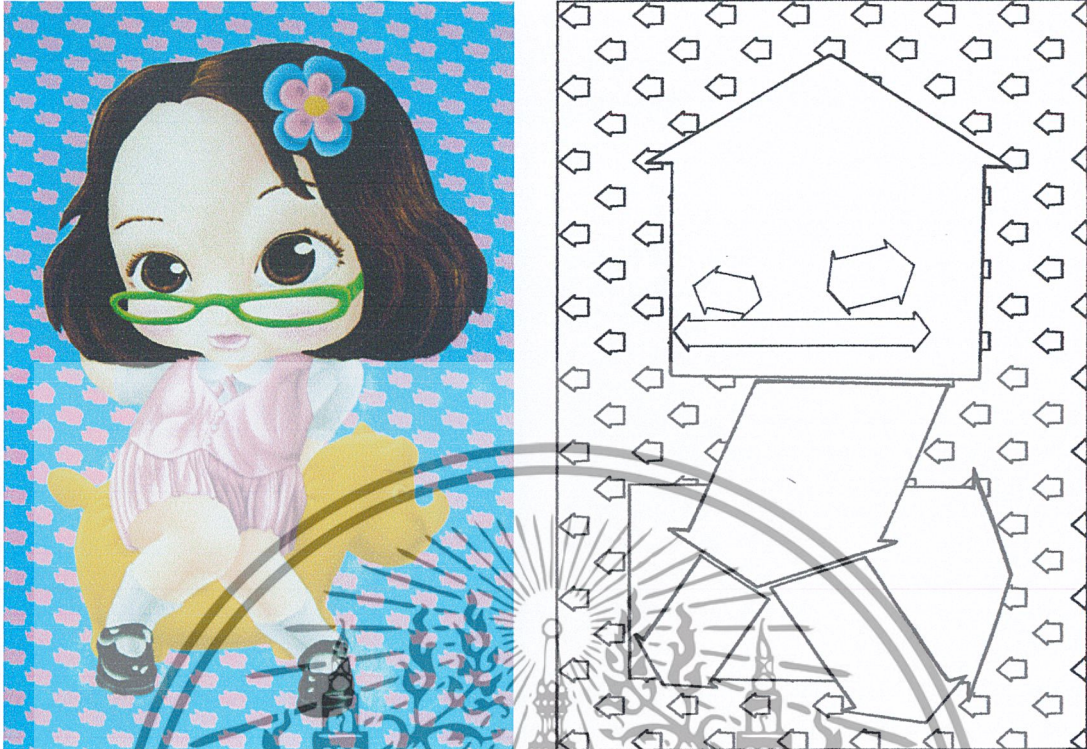
ความสมดุล

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุล เป็นคุณลักษณะสำคัญของเอกภาพ โดยทั่วไปหมายถึงการถ่วงน้ำหนัก หรือแรงปะทะที่เท่ากัน แต่ในทางศิลปะ ดุลยภาพมีความหมายรวมไปถึงความประสานกลมกลืนความพอเหมาะพอดีของส่วนต่างๆ ในรูปทรงหนึ่ง หรืองานศิลปะชิ้นหนึ่ง

ความสมดุลของภาพเห็นได้ด้วยการจินตนาการในการ ลากเส้นแกนในแนวตั้ง (Vertical Axis) และเส้นแนวราบ (Horizontal Axis) จะพบว่ามีความเท่ากันอยู่ในระหว่าง 2 ด้าน เกิดเป็นความสมดุลซึ่งเหมาะสมสอดคล้องกับรูปแบบ และแนวความคิด ทำให้เกิดเอกภาพ และไม่เอนเอียงมีความเท่ากันในทุกด้าน เช่น สัตว์ส่วนเหมือนจะเอียงไปทางซ้ายล่าง แต่ก็มีส่วนศีรษะและรูปทรงของดอกไม้ด้านขวาบน มาถ่วงไว้ให้เกิดความสมดุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

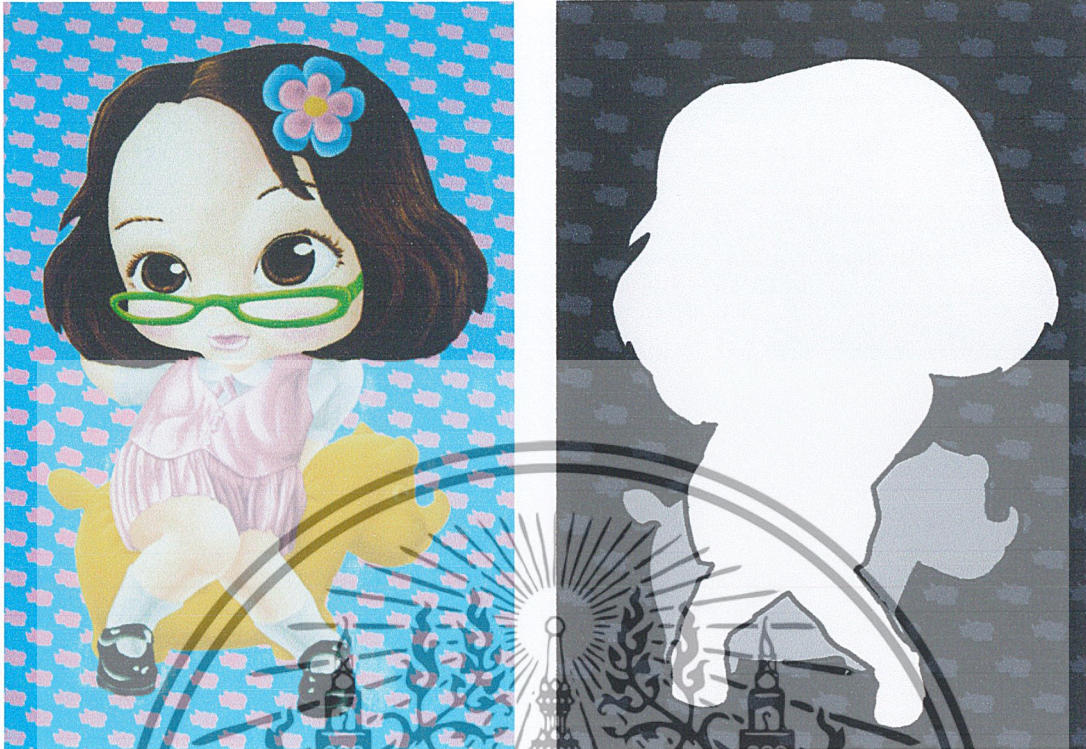

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วน เป็นกฎของเอกภาพที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของขนาด (Dimensions) ในส่วนต่างๆ ของรูปทรง และระหว่างรูปทรง หมายถึงไปถึงความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมกลมกลืนของสี แสงเงา และ ทัศนธาตุ อื่นๆ ด้วย

ในผลงานของข้าพเจ้า ชั้นนี้ สัดส่วนคือ สัดส่วนของรูปทรง เด็กที่มีสัดส่วนที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในงาน และมีสัดส่วนที่เป็นรายละเอียดเล็กๆ อยู่ในช่วงของพื้นหลังของงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

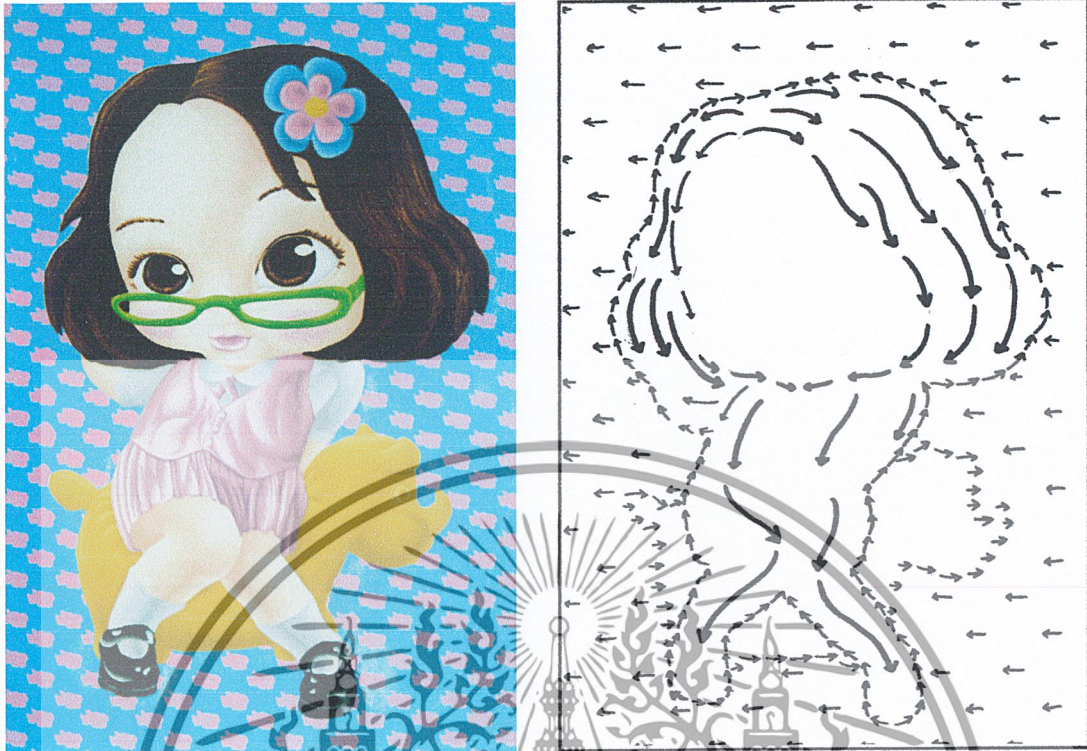

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นคือ ส่วนที่สำคัญในภาพหรือบริเวณที่มีความชัดเจน สะดุดตาเป็นแห่งแรกรับรู้ได้จากการมองที่สำเร็จแล้ว จุดเด่นจะเป็นลักษณะของการมีอำนาจเด่นชัดกว่าส่วนประกอบอื่นๆ

ความเป็นเด่น ในผลงานของข้าพเจ้าถูกกำหนดให้อยู่ตรงกลางของภาพ ซึ่งเป็นรูปทรงของเด็กที่เป็นส่วนสำคัญที่สุดของภาพที่บอกเล่าเรื่องราว เนื้อหาที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อได้เป็นอย่างดี ตัวเด็กจะแสดงลักษณะของท่าทาง หน้าตา บุคลิกต่างๆ ที่บ่งบอกถึงเด็กที่โตเกินวัย ทำให้ผู้ชมงานสามารถเข้าใจในงาน และเข้าถึงอารมณ์ที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อออกไป

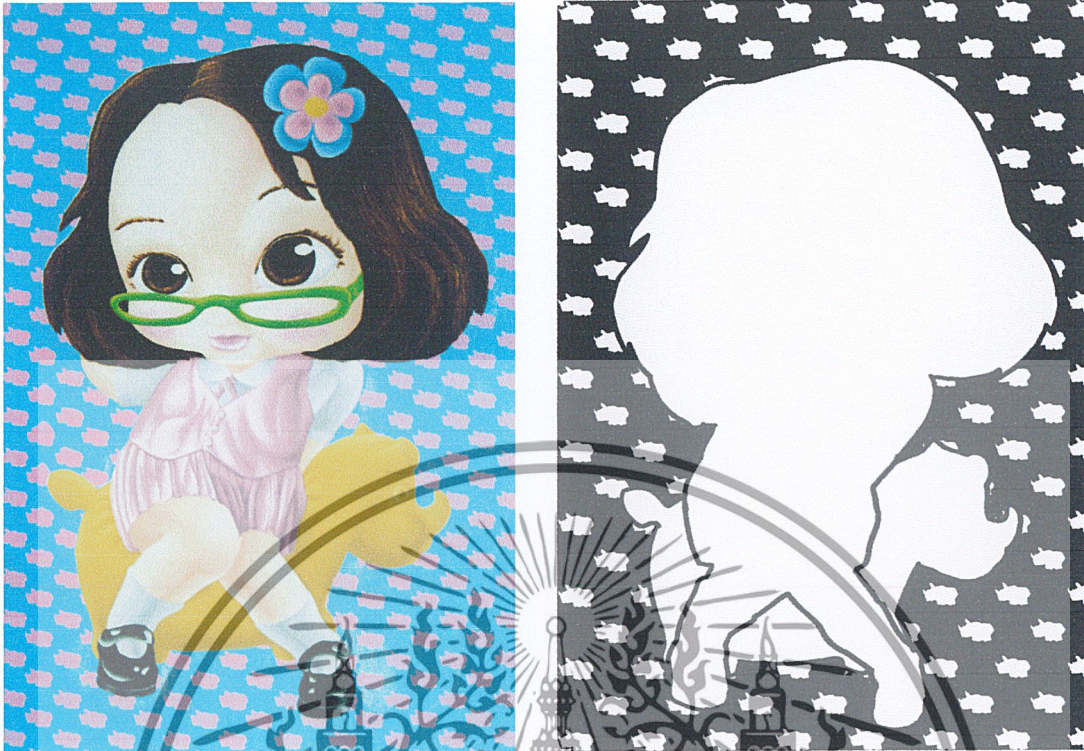
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวเกิดจากแนวของเส้นผมที่เป็นแนวข้างลงมาข้างล่าง ต่อเนื่องไปถึงขา ซึ่งเป็นท่วงท่าที่สื่อให้เห็นถึงความชน ความลัดไต่ไม่อยู่นิ่งของเด็ก และการเคลื่อนไหวของพื้นหลัง ที่มีความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดความน่าสนใจในชิ้นงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่าง (Space) หมายถึง บริเวณว่างที่ล้อมรอบรูปทรง ระยะห่างระหว่างรูปทรง พื้นที่ระนาบ ว่างเปล่าหรือ ที่ว่างภายในรูปทรง มีลักษณะเป็นได้ทั้ง 2 มิติ และ 3 มิติ (เขียน ชัยตั้ง ประเสริฐ : 2549) พื้นที่ว่างถูกเว้นไว้ทำให้เกิดระยะกลางชั้นในงาน รวมทั้งเป็นการสร้างจุดเด่นในงาน อีกทั้งยังช่วยให้เกิดมิติระยะใกล้ ไกล และลดความแน่น อึดอัด ทำให้งานดูสบายตา สมบูรณ์มากขึ้น

สำหรับงานชิ้นนี้ พื้นที่ว่างจะอยู่ในส่วนของพื้นหลังทำให้เกิดระยะและทำให้ตัวเด็กเด่นขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ในสังคมสมัยใหม่พ่อแม่มีบทบาทที่เปลี่ยนไป ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากการเลี้ยงดู รวมทั้งความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและวัฒนธรรมที่หลากหลายเข้ามาสู่สังคมไทยอย่างรวดเร็ว ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวทางสังคม ทำให้คนในครอบครัวห่างเหินกันโดยไม่รู้ตัว เด็กเป็นส่วนหนึ่งที่ข้าพเจ้าสนใจท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงนี้ การผลักดันทางการศึกษาที่รวดเร็ว เป็นการลดปมด้อยของผู้ใหญ่ ที่ต้องการให้ลูกเป็นคนเก่ง การแข่งขันกันในการพัฒนาทางด้านสติปัญญาโดยไม่คำนึงถึงความพร้อม ก็อาจจะกลายเป็นผลเสียในอนาคตได้ และโฆษณา ละครทีวี เป็นอีกส่วนหนึ่งที่ปลูกฝังพฤติกรรมต่างๆ ให้กับเด็ก ซึ่งพ่อแม่หลายคนอาจจะรู้สึกชอบด้วยซ้ำไป แต่แท้ที่จริงแล้วเด็กยังไม่ได้เติบโตทางอารมณ์และสังคม เท่ากับสิ่งที่พวกเขาแสดงออกเนื่องจากพัฒนาการทางด้านอารมณ์ และสังคมของเด็กจะเป็นไปอย่างช้าๆ ค่อยๆ สังคมความมั่นใจในการดำเนินชีวิตในโลกที่แท้จริง ที่ไม่ใช่การลอกเรียนแบบ โลกบนหน้าจอโทรทัศน์

ดังนั้น เราจึงควรรู้เท่าทันและหาวิธีจัดการกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ผลงานของข้าพเจ้าเป็นภาพเด็กที่มีการแต่งหน้า ทาปาก ทาเล็บและสวมใส่ชุดนักเรียน แล้วแสดงท่าทางหรือพฤติกรรมที่เกินเด็ก จะสื่อให้เห็นถึงการโตเกินวัยได้ดีกว่า เพราะชุดนักเรียนแสดงเป็นสถานะของเด็กอนุบาล ได้ชัดเจน แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่เกินขอบเขตของการเป็นนักเรียนอนุบาล

การสร้างสรรคผลงานของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคและวิธีการของภาพพิมพ์ ด้วยการใช้เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen) โดยการเขียนไขลงบนบล็อกลอกสกรีนเพื่อให้เกิดเป็นมวลที่ดูแล้วรู้สึกกลมไม่แข็ง และอาศัยรูปร่างของเด็ก นำมาดัดแปลงสร้างสรรค์ให้เกิดผลงานโดยผ่านความคิด อารมณ์ ความรู้สึกและจินตนาการส่วนตัวถ่ายทอดผลงานออกมาในรูปแบบการ์ตูน แสดงให้เห็นถึงภาวะที่โตเกินวัยของเด็กในสมัยนี้ ข้าพเจ้าหวังว่าจะทำให้ผู้คนได้รับทราบเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงนี้ ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองหันมาสนใจในการเลี้ยงดูลูกๆ ให้เติบโตอย่างปลอดภัยและไม่เป็นปัญหาสังคม

ด้วยความที่เป็นเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม ที่มีความซับซ้อน และมีความประณีต เป็นการถ่ายบล็อกเพียงครั้งเดียวแต่ทำให้งานมีการไล่น้ำหนักได้ด้วยการเขียนไข ซึ่งจะพบว่าดินสอไขที่เขียนลงบนบล็อกลอกจะไม่ค่อยมีความคงทนจึงทำให้พิมพ์ได้เพียงไม่กี่ครั้ง และการที่จะเขียนไขออกมาให้สวยงามสมบูรณ์นั้นผู้ที่เขียนจะต้องมีความรู้เรื่องน้ำหนัก แสงเงา เป็นอย่างdingานจึงออกมาสมบูรณ์ สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าก็หวังว่าศิลปินป็นพนธ์ฉบับนี้ จะให้ประโยชน์แก่ผู้ที่อ่านไม่มากนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

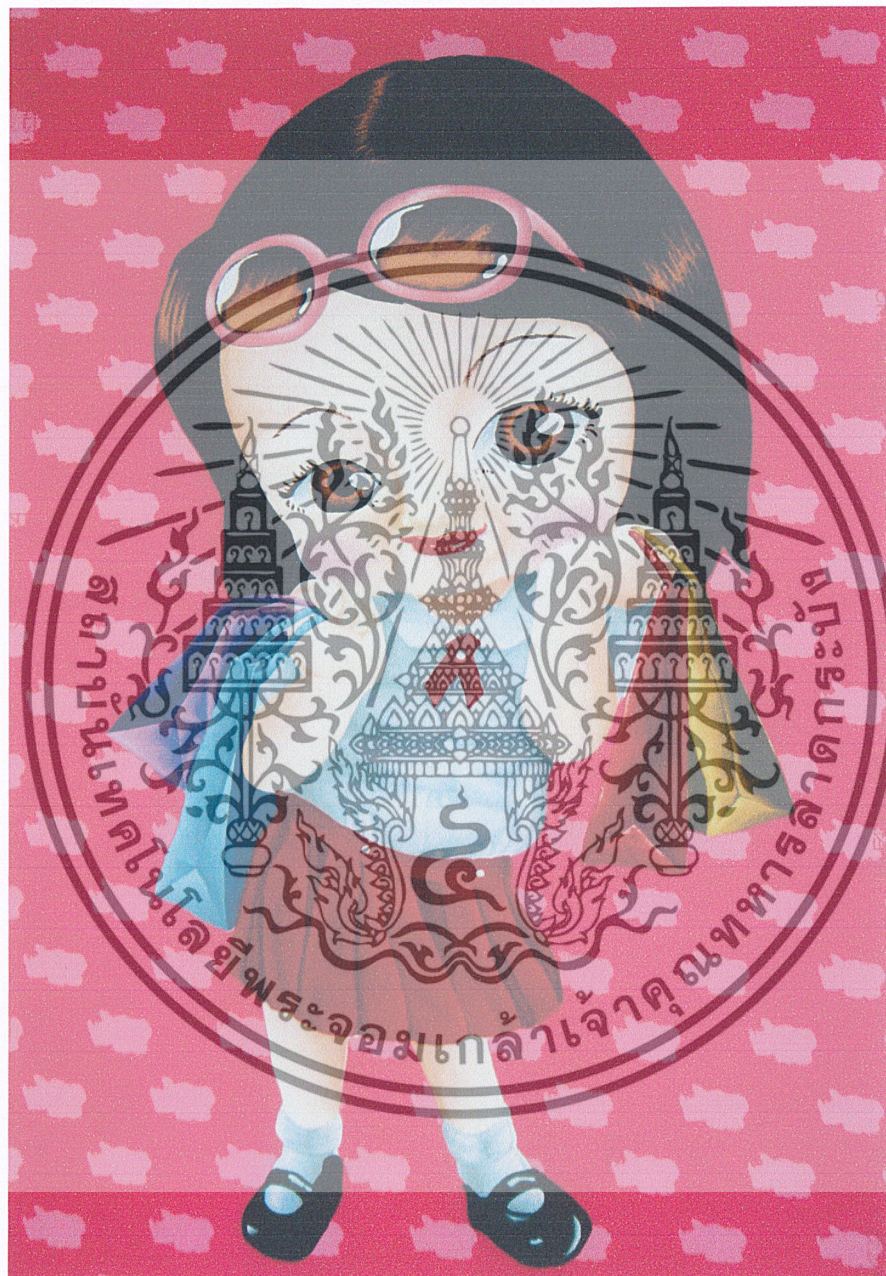
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2552. **ปัญหาารัฐของลูกปฐมวัย**. กรุงเทพฯ : บริษัท เรื่องปัญญา จำกัด.
 ป.มหาจันทร์. 2535. **การปลูกฝังพฤติกรรมให้แก่เด็ก**. กรุงเทพฯ : โอ เอส พรีนติ้ง เฮาส์
 ประภาศรี นันทน์ถนิมิต. 2548. **ปัญหาพฤติกรรมของเด็กวัย 1-3 ปี**. [Online]. Available :
http://www.clinicdek.com/index.php?option=com_content&task=view&id=305&Itemid=26.
 ประภาศรี นันทน์ถนิมิต. 2549. **ความสำคัญของการพัฒนาและการเตรียมความพร้อม**. [Online].
 Available:<http://porpiang.diaryclub.com/20080504/%CB%C5%D1%A1%A1%D2%C3%E0%B5%C3%D5%C2%C1%A4%C7%D2%C1%BE%C3%E9%CD%C1%A2%CD%A7%E0%B4%E7%A1%BB%B0%C1%C7%D1%C2>
 ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์. 2553. **43 ไม่ตายลบลายเจ้าตัวยุ่ง**. กรุงเทพฯ : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
 Gisela Preuschoff. 2549. **ลูกสาว เลี้ยงกันยังไงดี**. กรุงเทพฯ : บริษัท พิมพ์ดี จำกัด.
 Sue Palmer. 2553. **ฉลาดเลี้ยงลูก เท่าทันพิชภัยยุคไฮสปีด**. กรุงเทพฯ : บริษัท พิมพ์ดี จำกัด.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

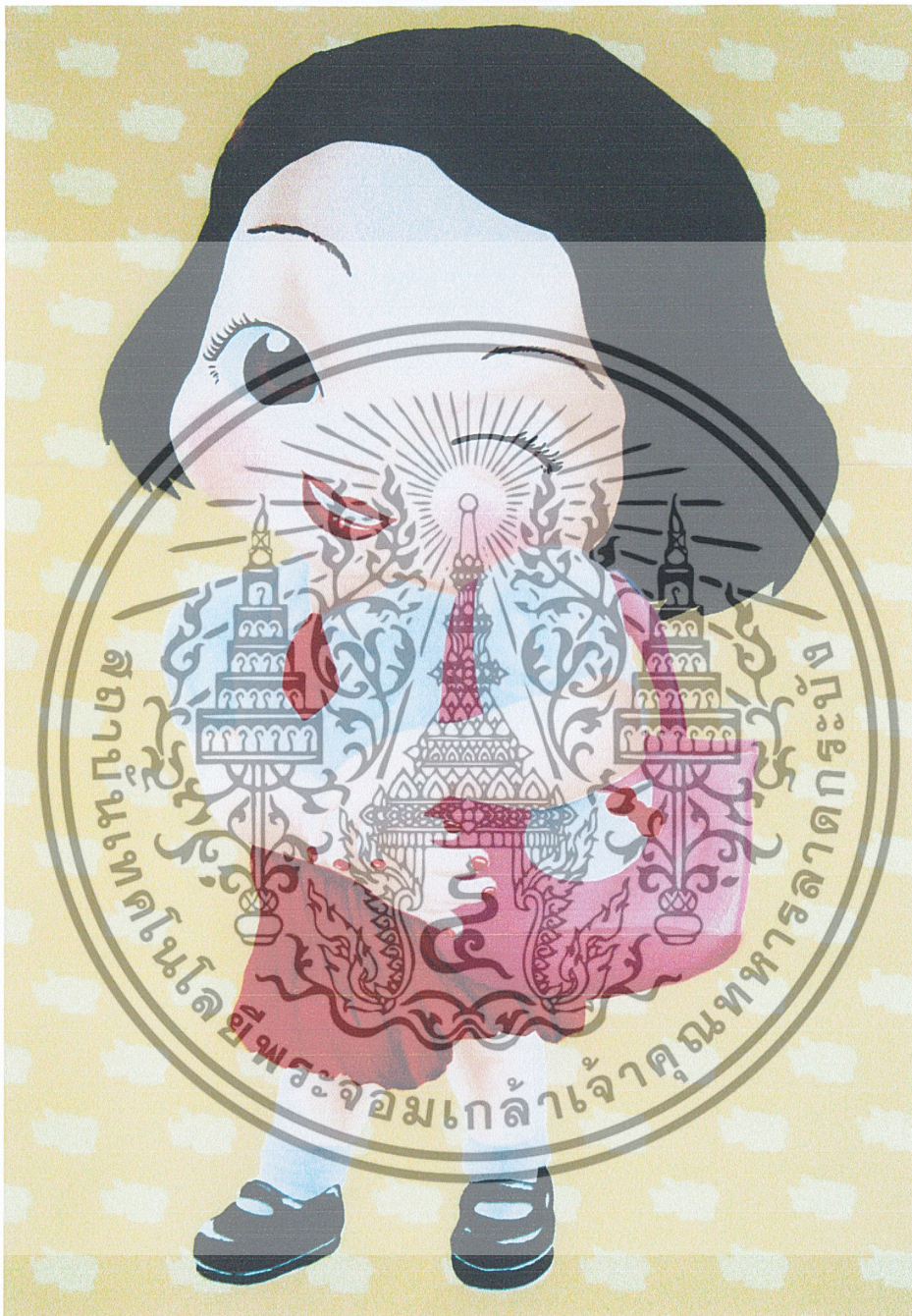

ชื่อผลงาน Loss of Innocent I, 2553

เทคนิค ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด 100x70 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน Loss of Innocent II, 2553

เทคนิค ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด 100x70 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน Loss of Innocent III, 2554

เทคนิค ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด 100x70 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน Loss of Innocent IV, 2554

เทคนิค ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด 100x70 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน Loss of Innocent V, 2554

เทคนิค ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

ขนาด 100x70 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายทรงคุณ จันทร์หีด
วัน เดือน ปีเกิด	29 กันยายน 2531 กรุงเทพฯ
ที่อยู่	300 แขวงประเวศ เขตประเวศ กรุงเทพฯ 10250
ประวัติการศึกษา	2549 โรงเรียนปทุมคงคา 2553 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาภาพพิมพ์
รางวัลและเกียรติประวัติ	2545 โล่รางวัลเยาวชนดีเด่น ด้านศิลปะและดนตรี 2544 รางวัลยอดเยี่ยมการประกวดวาดภาพ “การป้องกันโรคกระดู พรุน” รางวัลยอดเยี่ยมการประกวดไปรษณียบัตร “คิดถึงสมเด็จพระย่า” 2543 รางวัลรองชนะเลิศอันดับ1 การประกวดวาดภาพ จิตรกรเฟเบอร์- คาสต์เทคส์ รางวัลดีเด่น การประกวดวาดภาพ “เยาวชนไทยห่างไกลยาเสพติด” 2540 โล่รางวัล แสงชัย ศูนย์จัดนิทรรศการ การประกวดวาดภาพ “ช่อง9 การดูกับโลกสื่อสารในอนาคต” การร่วมแสดงงาน 2552 ร่วมแสดง นิทรรศการศิลปกรรม ปตท. ครั้งที่24 ร่วมแสดง นิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัยรุ่นเยาว์ ครั้งที่26 ร่วมแสดง นิทรรศการศิลปกรรม Feat. ร่วมแสดง นิทรรศการศิลปกรรม The Methodology of Printmaking #5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้